

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

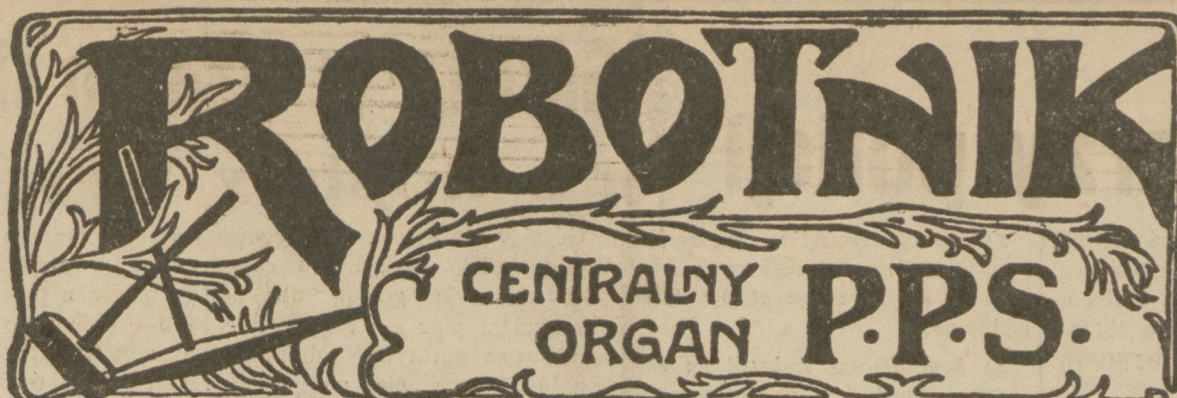
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 11 do 3 po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9—5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5.13-88

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Pocztowe Przekazy Rozrachunkowe

Urząd Pocztowy Warszawa I Kartoteka N. 117

Cena numeru 20 groszy

Warunki prenumeraty: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70 na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.— Za zmianę adresu 50 gr.
Ceny ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwykły 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie
Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwyczajnych 6-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

Przytyk

Z całą świadomością powstrzymaliśmy się od omawiania przebiegu rozprawy sądowej o dramatyczne wypadki w Przytyku dopóty, dopóki trwała sama rozprawa. Postawiliśmy tylko przed paroma tygodniami jedno twierdzenie: nie wolno — z państwowego punktu widzenia — stawiać kwestii tak, że chodzi o spór narodowościowy, rasowy czy wyznaniowy; wręcz przeciwnie; chodzi o ustalenie winy osobistej tego albo innego uczestnika zająć bez względu na rasę, narodowość i wyznanie.

Wypadło jednak odwrotnie.

Z procesu przytyckiego uczyniono — wbrew wszelkiej logice i wbrew elementarnemu poczuciu państwowemu — rozprawę generalną pomiędzy „możnymi” a „chrześcijanami”, „Żydami” a „Polakami”, „semitami” i „aryjczykami”. Sedzio wie rozstrzygał, o ile sądzić wolno, w płaszczyźnie zgola obecnej wszelkim pojęciom prawnym Polski Niepodległej, w atmosferze całkiem nieprawdopodobnej. Spośród przedstawicieli stron mowy takich ludzi, jak Leon Berenson albo Wacław Szumański, wzniosły się, oczywiście, do poziomu stanowiska państwowego; wystąpienia adwokatów „narodowych” stanowiły powtarzanie „teorii” hitlerowskiej w formie — doprawdy — najbardziej prymitywnej. W rezultacie otrzymaliśmy: „tryumf” obozu „narodowego”, który dawał temu „tryumfowi” wyraz hałaśliwie a histerycznie, oraz „poczucie kłeski” w bardzo szerokiej kołach społeczeństwa żydowskiego.

Sąd Apelacyjny będzie mógł zapewne rozważyć całą sytuację i cały przebieg zdarzeń o wiele spokojnie i o wiele... rzeczowiej. Dla nas, dla polskiego ruchu socjalistycznego, wchodzi tu w grę trzy punkty istotne:

1) nie możemy przyjąć jakiegokolwiek bezmyślnego „odpowiedzialności zbiorowej”; w Mińsku Mazowieckim Żyd zastrzelił wachmistrza; „wobec tego” następuje dosłownie pogrom Żydów w ogóle, rozbijanie ich sklepów i mieszkań, a gdzieś w dalekim Zagłębiu Dąbrowskim, następuje afrońt z tego powodu pod adresem... żydowskiej druzyny sportowej; przecie to jest przejmowanie żywcem „pojęć moralno - prawnych” z okresu wojny domowej w Rosji (lata 1918 — 1920) i z dzisiejszej praktyki „Trzeciej” Rzeszy; typowe... „obce agentury”... psychiczne;

2) musimy przeciwstawić się najbardziej próbnym stwarzania w Polsce stanu „permanentnej” (stałej) wojny domowej rasowo - wyznaniowo - narodowościowej; jest to — bez żadnej przesady — systematyczne rozsadzanie Państwa Polskiego od wewnątrz;

3) musimy zdać sobie sprawę, że problem fali pogromowo - antysemickiej nie jest wcale tylko kwestią żydowską; jest to kwestia, czy naprawdę wielkie, naprawdę decydujące zagadnienia życia polskiego (zmiana ustroju

społecznego, wolność polityczna, Rząd Robotniczo - Chłopski) nie będą włączane przymocem w wąskie i mętne łożysko nienawiści rasowo - wyznaniowej aż pełną wiązaną bytu Rzeczypospolitej, aż załamania się w masach nadzieje na świadomą, twórczą przebudowę.

Tu leży sedno rzeczy. Trze-

ba więc zbudować tamę, która powstrzyma — tamą falę. Taką samą tamę budowało nasze pokolenie w latach 1912 — 1914 wtedy, gdy część kierownictwa ówczesnego obozu „narodowego” chciała zatopić w „bojkocie Żydów” samą ideę walki zbrojnej o Niepodległość.

M. NIEDZIAŁKOWSKI

Po Myślenicach

Ujęcie Doboszyńskiego

Wczoraj na Babiej Górze w pobliżu Zawoju został aresztowany przez policję przywódca napadu na Myślenice, Doboszyński. Przewieziono go do Krakowa, Doboszyński w czasie pościgu, jak policja urządziła za uchodzącymi napastnikami, został ranny.

Sprawa Habsburgów

Kancierz Austrii woli unikać Genewy

W kołach Ligi Narodów utrzymywała się pogłoska, że w wyniku rozmów niedzielnych min. Edena z premierem Blumem i min. Delboscem nastąpił obaw wyrażonych w kołach „Małej Ententy” co do możliwości restauracji Habsburgów, Wielka Brytania i Francja postanowiły nakłonić kanczera Schuschnigga do przybycia do Genewy, celem wywarcia na niego sto-

sownej presji. Poselstwo francuskie w Wiedniu miało nawet podjąć w tej mierze pewne kroki u kanczera.

Wczoraj w południe rozeszła się jednak po Genewie wiadomość, że Schuschnigg odmówił przyjazdu do Genewy, motywując to jakoby tem, że nie ma zamiaru narażać się na presję ze strony państw „Małej Ententy” w Genewie. (PAT)

Odpreżenie w Transjordanii

Agencja Reutera donosi, że sytuacja w Transjordanii uległa pewnej poprawie. Rząd brytyjski ufa, że emir Abdullah potrafi utrzymać w karności swych poddanych i że tem samem groźby konfliktu będzie zażegnany. (PAT)

Wielki młyn żydowski w Jerozolimie, własność „Palestina Land

Development Company” został podpalony. Transjordanie angielskie oddziały pograniczne ranili w dolinie Jordanu jednego Araba, a 3 wzięli do niewoli. Według obliczeń straty Arabów poniesione w czasie ostatnich walk w terenie górskim wynoszą 64 zabitych. (PAT)

Prezydent Benesz — niezachwiany zwolennik Ligi Narodów

Prezydent Republiki Czechosłowackiej Benesz przesłał na ręce sekretarza generalnego Ligi Narodów pismo, zawierające rezygnację ze stanowiska przewodniczącego zgromadzenia Ligi Narodów w związku z objęciem urzędu Prezydenta Czechosłowacji.

W piśmie ten prezydent Benesz daje wyraz przekonaniu, że w interesie pokoju konieczne jest istnienie organizacji bezkompromisowej i systematycznie harmonizującej interesy różnych państw z interesami wspólnymi.

Jakkolwiek na innem stanowisku i przy pomocy innych środ-

ków — pisze Prezydent Benesz — jednak w dalszym ciągu z niezmienną energią będę poświęcał swe siły Lidze Narodów. Obecne trudności, jakie przeżywa instytucja genewska, bynajmniej nie wpłynęły na zmiany mojej opinii o Lidze Narodów i jej przyszłości. Jestem przekonany, że zajęcie stanowiska, przystosowanego do obecnych warunków, może nawet wzmocnić zasady, na których opiera się Liga Narodów i wielką ideę, której jest ona wyrazem. Optimizm mój w tym względzie nie da się zachwiać. (PAT)

Nowy wyścig zbrojeń morskich

wywoła decyzja Japonii

Japoński charge d'affaires w Londynie wręczył przedstawicielowi M. S. Zagranicznych memorandum, w którym zaznacza, że Rząd japoński nie może przystąpić do porozumienia morskiego, zawartego w Londynie. Niektóre dzienniki angielskie wyrażają obawę, że de-

cyzja Rządu japońskiego pociągnie za sobą nowy wyścig zbrojeń morskich.

Jak wiadomo Rząd japoński przystępuje do budowy wielkich okrętów wojennych, wyposażonych w 16-calowe działa. (ATE)

Francja i Wielka Brytania

Prasa angielska zaznacza, że ostatnio odbyte rozmowy min. Edena z Blumem i min. Delboscem wykazały identyczność poglądów między obu Rządami.

Wedle korespondenta dyplomatycznego „Morning Post”, rozmowy te wywołać miały zadowolenie w tutejszych kołach oficjalnych. Uzgodniono konieczność silnego frontu angielsko - francuskiego, niezależnie od tego, czy współpraca obu krajów przybierze formę przymierza defensywnego, przewidzianego w porozumieniu londyńskim z marca bież. roku, czy też będzie podjęta w formie ścisłego współdziałania w ramach paktu Ligi. Idea Bluma — podkreśla dziennik — polega na wzmocnieniu paktu Ligi drogą regionalnych, wojskowych paktów, przy równoczesnym zachowaniu zobowiązań państwowych w sprawie sankcji. Rząd brytyjski natomiast pragnie ograniczyć swe ogólne zobowiązania. Wedle „Morning Post”, ostatnie rozmowy brytyjskiego ministra spraw zagranicznych z francuskim premierem wykazały, że oba te punkty widzenia dadzą się pogodzić, a Eden miał przekonać Bluma, że definitywna gwarancja ze strony W. Brytanii w stosunku do specyficznych rejonów jest bardziej praktyczna, aniżeli ogólnikowa, aczkolwiek powszechna gwarancja. Również co do bezpośrednich zagadnień, na porządku dziennym

zgrupowania oba Rządy będą szły ręką w rękę, popierając zniesienie sankcji oraz opowiadając się za odroczeniem sprawy uznania podboju Abisynji przez Włochy. Kwestja reformy Ligi i podjęcia bezpośrednich rokowań z Włochami winna być odłożona na później. Co się tyczy Niemiec, to Paryż i Londyn zgodnie uważają, że następny krok należy do Hitlera, chociaż ani w jednej, ani w drugiej stolicy nie wątpią, że odpowiedź niemiecka na kwestjonariusz brytyjski nie będzie zadowalająca, o ile wogóle nadejdzie.

Wszystkie dzienniki podkreślają, jako rzecz nieomal pewną, że na obecnej sesji Ligi Narodów nie zostanie podjęta żadna inna decyzja poza zniesieniem sankcji. (PAT)

Liga Narodów uznaje nadal Abisynję

Komisja weryfikacyjna Ligi Narodów zakwalifikowała mandaty delegatów abisyńskich w tej licz-

bie i mandat Negusa jako prawomocne. (PAT).

Napreżenie chińsko-japońskie

Zjednoczenie wojsk południowych

Agencja Reutera donosi, że w północnych Chinach daje się zau-

ważyć napreżenie chińsko - japońskie spowodowane zarządzeniami odwołanymi władz japońskich w związku z zajęciem przez chińskie władze celne okrętów japońskich.

Krażownik japoński „Ki-Ku” otrzymał rozkaz patrolowania północnych wybrzeży Chin.

Japońskie władze konsularne postanowiły zająć krażownik chińskich władz celnych „Yu-Kwang” w razie gdyby okazało się, że kontaskata statku japońskiego „Dai-oi Maru” była nieprawna. Urzędowe koła chińskie dopatrują się w obecności krażownika „Ki-Ku” na wodach chińskich groźby pod adresem chińskiej straży granicznej walczacej z kontrabandą. (PAT)

Alarmujące wieści o Gdańsku

Zagraniczna prasa donosi, iż w sobotę w kołach politycznych Genewy obszernie omawiano wiadomość o przygotowywanym przez hitlerowców gdańskich „puczu” i o zamiarze ich uwolnienia się z pod kontroli międzynarodowej, wykonywanej — jak wiadomo — przez Wysokiego Komisarza Ligi Narodów.

Wpływy osobistości Ligi Narodów mają wątpliwości, czy hitlerowcy w obecnej sytuacji odważyliby się na „pucz”. Pomimo tego zaprzeczenia nazewną, właściwe czynniki Ligi Narodów poważnie zastanawiają się nad środkami, jakie ewentualnie należałoby przedsięwziąć na wypadek jakiegokolwiek ruchawki, wywołanej przez gdańskich hitlerowców.

Apel wysokiego komisarza

Agencja PRESS donosi z Gdańska: Wysoki Komisarz Ligi Narodów w Gdańsku Lester wystosował do Genewy sprawozdanie o widzenie niemieckiego krażownika „Leipzig” w Gdańsku oraz o sytuacji, wytworzonej przez niesłychane wystąpienia „Führera” hitlerowskiego Förstera przeciw Wysokiemu Komisarzowi. Komisarz Lester prosi Radę Ligi Narodów o wzięcie go, jako mandatarjusza Ligi Narodów, w obronę przed atakami hitlerowców.

Jak słyhać, Rada Ligi Narodów będzie musiała zająć się kwestją gdańską i wystąpić w obronę swego przedstawiciela w „wolnem” mieście. (PRESS)

Samosady w Algierze

Z Algieru donoszą: w miejscowości Ain - Rif w odległości 70 km. od Bussanda tubylcy wyrwali z rąk policji pewnego aresztanta i dokonali nad nim samosądu. W dniu 25 b. m. pomiędzy inspektorem majątkowym Attia, Żydem z pochodzenia, a pewnym tubylcem doszło do ostrej wymiany zdań. Attia oddał w kierunku swego przeciwnika kilka strzałów, raniąc go ciężko. Osobnik ów zmarł spowodowany odniesionymi ranami. W poniedziałek Attia został aresztowany i był prowadzony pod eskortą policji na miejsce zbrodni, gdzie miała się odbyć wizja lokalna. Tym, złożo-

Francja i Wielka Brytania

zgrupowania oba Rządy będą szły ręką w rękę, popierając zniesienie sankcji oraz opowiadając się za odroczeniem sprawy uznania podboju Abisynji przez Włochy. Kwestja reformy Ligi i podjęcia bezpośrednich rokowań z Włochami winna być odłożona na później. Co się tyczy Niemiec, to Paryż i Londyn zgodnie uważają, że następny krok należy do Hitlera, chociaż ani w jednej, ani w drugiej stolicy nie wątpią, że odpowiedź niemiecka na kwestjonariusz brytyjski nie będzie zadowalająca, o ile wogóle nadejdzie.

Wszystkie dzienniki podkreślają, jako rzecz nieomal pewną, że na obecnej sesji Ligi Narodów nie zostanie podjęta żadna inna decyzja poza zniesieniem sankcji. (PAT)

Liga Narodów uznaje nadal Abisynję

Komisja weryfikacyjna Ligi Narodów zakwalifikowała mandaty delegatów abisyńskich w tej licz-

bie i mandat Negusa jako prawomocne. (PAT).

Napreżenie chińsko-japońskie

Zjednoczenie wojsk południowych

Agencja Reutera donosi, że w północnych Chinach daje się zau-

ważyć napreżenie chińsko - japońskie spowodowane zarządzeniami odwołanymi władz japońskich w związku z zajęciem przez chińskie władze celne okrętów japońskich.

Krażownik japoński „Ki-Ku” otrzymał rozkaz patrolowania północnych wybrzeży Chin.

Japońskie władze konsularne postanowiły zająć krażownik chińskich władz celnych „Yu-Kwang” w razie gdyby okazało się, że kontaskata statku japońskiego „Dai-oi Maru” była nieprawna. Urzędowe koła chińskie dopatrują się w obecności krażownika „Ki-Ku” na wodach chińskich groźby pod adresem chińskiej straży granicznej walczacej z kontrabandą. (PAT)

Alarmujące wieści o Gdańsku

Zagraniczna prasa donosi, iż w sobotę w kołach politycznych Genewy obszernie omawiano wiadomość o przygotowywanym przez hitlerowców gdańskich „puczu” i o zamiarze ich uwolnienia się z pod kontroli międzynarodowej, wykonywanej — jak wiadomo — przez Wysokiego Komisarza Ligi Narodów.

Wpływy osobistości Ligi Narodów mają wątpliwości, czy hitlerowcy w obecnej sytuacji odważyliby się na „pucz”. Pomimo tego zaprzeczenia nazewną, właściwe czynniki Ligi Narodów poważnie zastanawiają się nad środkami, jakie ewentualnie należałoby przedsięwziąć na wypadek jakiegokolwiek ruchawki, wywołanej przez gdańskich hitlerowców.

Apel wysokiego komisarza

Agencja PRESS donosi z Gdańska: Wysoki Komisarz Ligi Narodów w Gdańsku Lester wystosował do Genewy sprawozdanie o widzenie niemieckiego krażownika „Leipzig” w Gdańsku oraz o sytuacji, wytworzonej przez niesłychane wystąpienia „Führera” hitlerowskiego Förstera przeciw Wysokiemu Komisarzowi. Komisarz Lester prosi Radę Ligi Narodów o wzięcie go, jako mandatarjusza Ligi Narodów, w obronę przed atakami hitlerowców.

Jak słyhać, Rada Ligi Narodów będzie musiała zająć się kwestją gdańską i wystąpić w obronę swego przedstawiciela w „wolnem” mieście. (PRESS)

Samosady w Algierze

Z Algieru donoszą: w miejscowości Ain - Rif w odległości 70 km. od Bussanda tubylcy wyrwali z rąk policji pewnego aresztanta i dokonali nad nim samosądu. W dniu 25 b. m. pomiędzy inspektorem majątkowym Attia, Żydem z pochodzenia, a pewnym tubylcem doszło do ostrej wymiany zdań. Attia oddał w kierunku swego przeciwnika kilka strzałów, raniąc go ciężko. Osobnik ów zmarł spowodowany odniesionymi ranami. W poniedziałek Attia został aresztowany i był prowadzony pod eskortą policji na miejsce zbrodni, gdzie miała się odbyć wizja lokalna. Tym, złożo-

Trzęsienie ziemi

Według doniesień z Moskwy, w mieście Stalinabad w Tadżykistanie miało miejsce silne trzęsienie ziemi. Wstrząsy podziemne trwały dwie minuty. Wiele domów zarysowało się. (ATE).

Trzęsienie ziemi

Według doniesień z Moskwy, w mieście Stalinabad w Tadżykistanie miało miejsce silne trzęsienie ziemi. Wstrząsy podziemne trwały dwie minuty. Wiele domów zarysowało się. (ATE).

Trzęsienie ziemi

Według doniesień z Moskwy, w mieście Stalinabad w Tadżykistanie miało miejsce silne trzęsienie ziemi. Wstrząsy podziemne trwały dwie minuty. Wiele domów zarysowało się. (ATE).

Trzęsienie ziemi

Według doniesień z Moskwy, w mieście Stalinabad w Tadżykistanie miało miejsce silne trzęsienie ziemi. Wstrząsy podziemne trwały dwie minuty. Wiele domów zarysowało się. (ATE).

Trzęsienie ziemi

Według doniesień z Moskwy, w mieście Stalinabad w Tadżykistanie miało miejsce silne trzęsienie ziemi. Wstrząsy podziemne trwały dwie minuty. Wiele domów zarysowało się. (ATE).

Trzęsienie ziemi

Według doniesień z Moskwy, w mieście Stalinabad w Tadżykistanie miało miejsce silne trzęsienie ziemi. Wstrząsy podziemne trwały dwie minuty. Wiele domów zarysowało się. (ATE).

Baldwin ustąpi?

W związku z nieobecnością Baldwina w Izbie Gmin, w kuluarach parlamentu krążyły najrozmaitsze wersje. Liczni posłowie twierdzili, że premier jest zmęczony piastowaniem swego urzędu i zamierza ustąpić z zajmowanego stanowiska. Korespondent polityczny „Timesa” zaznacza, że premier Baldwin jest przepracowany. Szef Rządu zamierza, według publicysty, zrezygnować ze stanowiska lidera Izby gmin, aby poświęcić się wyłącznie sprawom swego urzędu. Następcą Baldwina na stanowisko konserwatywno-liberalnego lidera Izby gmin byłby minister spraw wewnętrznych sir John Simon, który już kilkakrotnie przemawiał w Izbie gmin w charakterze przedstawiciela Rządu. Tem też tłumaczy się nieobecność premiera na ostatnich posiedzeniach Izby. (ATE).

Liga Narodów uznaje nadal Abisynję

Komisja weryfikacyjna Ligi Narodów zakwalifikowała mandaty delegatów abisyńskich w tej licz-

bie i mandat Negusa jako prawomocne. (PAT).

Napreżenie chińsko-japońskie

Zjednoczenie wojsk południowych

Agencja Reutera donosi, że w północnych Chinach daje się zau-

ważyć napreżenie chińsko - japońskie spowodowane zarządzeniami odwołanymi władz japońskich w związku z zajęciem przez chińskie władze celne okrętów japońskich.

Krażownik japoński „Ki-Ku” otrzymał rozkaz patrolowania północnych wybrzeży Chin.

Japońskie władze konsularne postanowiły zająć krażownik chińskich władz celnych „Yu-Kwang” w razie gdyby okazało się, że kontaskata statku japońskiego „Dai-oi Maru” była nieprawna. Urzędowe koła chińskie dopatrują się w obecności krażownika „Ki-Ku” na wodach chińskich groźby pod adresem chińskiej straży granicznej walczacej z kontrabandą. (PAT)

Alarmujące wieści o Gdańsku

Zagraniczna prasa donosi, iż w sobotę w kołach politycznych Genewy obszernie omawiano wiadomość o przygotowywanym przez hitlerowców gdańskich „puczu” i o zamiarze ich uwolnienia się z pod kontroli międzynarodowej, wykonywanej — jak wiadomo — przez Wysokiego Komisarza Ligi Narodów.

Wpływy osobistości Ligi Narodów mają wątpliwości, czy hitlerowcy w obecnej sytuacji odważyliby się na „pucz”. Pomimo tego zaprzeczenia nazewną, właściwe czynniki Ligi Narodów poważnie zastanawiają się nad środkami, jakie ewentualnie należałoby przedsięwziąć na wypadek jakiegokolwiek ruchawki, wywołanej przez gdańskich hitlerowców.

Apel wysokiego komisarza

Agencja PRESS donosi z Gdańska: Wysoki Komisarz Ligi Narodów w Gdańsku Lester wystosował do Genewy sprawozdanie o widzenie niemieckiego krażownika „Leipzig” w Gdańsku oraz o sytuacji, wytworzonej przez niesłychane wystąpienia „Führera” hitlerowskiego Förstera przeciw Wysokiemu Komisarzowi. Komisarz Lester prosi Radę Ligi Narodów o wzięcie go, jako mandatarjusza Ligi Narodów, w obronę przed atakami hitlerowców.

Jak słyhać, Rada Ligi Narodów będzie musiała zająć się kwestją gdańską i wystąpić w obronę swego przedstawiciela w „wolnem” mieście. (PRESS)

Samosady w Algierze

Z Algieru donoszą: w miejscowości Ain - Rif w odległości 70 km. od Bussanda tubylcy wyrwali z rąk policji pewnego aresztanta i dokonali nad nim samosądu. W dniu 25 b. m. pomiędzy inspektorem majątkowym Attia, Żydem z pochodzenia, a pewnym tubylcem doszło do ostrej wymiany zdań. Attia oddał w kierunku swego przeciwnika kilka strzałów, raniąc go ciężko. Osobnik ów zmarł spowodowany odniesionymi ranami. W poniedziałek Attia został aresztowany i był prowadzony pod eskortą policji na miejsce zbrodni, gdzie miała się odbyć wizja lokalna. Tym, złożo-

Trzęsienie ziemi

Według doniesień z Moskwy, w mieście Stalinabad w Tadżykistanie miało miejsce silne trzęsienie ziemi. Wstrząsy podziemne trwały dwie minuty. Wiele domów zarysowało się. (ATE).

Trzęsienie ziemi

Według doniesień z Moskwy, w mieście Stalinabad w Tadżykistanie miało miejsce silne trzęsienie ziemi. Wstrząsy podziemne trwały dwie minuty. Wiele domów zarysowało się. (ATE).

Trzęsienie ziemi

Według doniesień z Moskwy, w mieście Stalinabad w Tadżykistanie miało miejsce silne trzęsienie ziemi. Wstrząsy podziemne trwały dwie minuty. Wiele domów zarysowało się. (ATE).

Trzęsienie ziemi

Według doniesień z Moskwy, w mieście Stalinabad w Tadżykistanie miało miejsce silne trzęsienie ziemi. Wstrząsy podziemne trwały dwie minuty. Wiele domów zarysowało się. (ATE).

Trzęsienie ziemi

Według doniesień z Moskwy, w mieście Stalinabad w Tadżykistanie miało miejsce silne trzęsienie ziemi. Wstrząsy podziemne trwały dwie minuty. Wiele domów zarysowało się. (ATE).

Trzęsienie ziemi

Według doniesień z Moskwy, w mieście Stalinabad w Tadżykistanie miało miejsce silne trzęsienie ziemi. Wstrząsy podziemne trwały dwie minuty. Wiele domów zarysowało się. (ATE).

Proces krakowski Zeznania komisarza policji

W dniu 30 b. m. w procesie c. z. z. Komisarz P. P. Berent. Powiada, że pod Barbakanem stał z oddziałem policyjnym frontem do tłumów, skąd padały kamienie, flaszki z kwasem siarczanym, oraz strzały rewolwerowe. Tłum stawał groźny opór, policja otrzymywała ciężkie rany. Rozkaz strzelania do tłumów dał inspektor Reszczyński. Przedtem dawał ostrzeżenie tłumowi znakiem ręki.

W tem miejscu adw. dr. Bross pyta świadka: „Czy oświadczył pan dziś na rozprawie, że rozkaz strzelania w tłum otrzymał pan komisarz od inspektora Reszczyńskiego? Proszę wyjaśnić, czy strzelanie w tłum spotkało się z aprobatą, czy z krytyką i wyrzutami władz wyższych? Z jakich powodów odwołany został wojewoda Świątalski?”

Przewodniczący uchyła to pytanie.

Adw. dr. Bross odwołuje się do uchwały trybunału i wnosi o dopuszczenie tych pytań, oświadcza: „12 lat temu toczył się na tej sali proces o zabicie listopadowego. Aczkolwiek my obrońcy znamy tylko sąd a nie sędziów, należy podkreślić, że na rozprawie tej, której przewodniczył późniejszy wiceprezes Apelacji krakowskiej, Markiewicz, opuścił sąd dowody, a przed sądem stanęli ministrowie i wojewodowie, aby dać pełny obraz sprawy”.

Trybunał po naradzie zatwierdza zarządzenie przewodniczącego co do uchylenia pytań.

Następnie dr. Feiner zadaje pytanie, jaki był efekt pierwszych strzałów policji w tłum?

Świadek odpowiada: „Żadnych rannych nie było, tłum się nie rozbiegł”.

Dr. Schreiber: „Czy tłum zaatakował wręcz policję?”

„Gdyby tłum chciał zaatakować policję — odpowiada świadek — byłby to zamieszanie”.

Obrońca: „Czy gdyby insp. Reszczyński nie dał rozkazu strzelania do tłumów, dałby świadek rozkaz strzelania?”

Świadek daje wymijającą odpowiedź.

Obrońca pytuje jeszcze: „Cemu świadek nie zawiadomił władz przełożonych i nie żądał posiłków, jeśli tłum był przez 3 kwadransy agresywny?”

Obrońca dr. Schreiber pytuje, czy stosowano bomby łzawiące i inne środki nie śmiertelne.

Św.: „Z mojego oddziału środków tych nie stosowano”.

Obrońca pyta dalej, czy świadekowi wiadomo, że w tłumie był szereg wywiadowców i konfidentów policyjnych i że wśród setki aresztowanych u nikogo nie znaleziono broni palnej.

Świadek odpowiada, że mu nic o tem nie wiadomo.

Na pytanie obrońcy Feinera świadek oświadcza, że hydrantu (siłkawkę) używa się tylko do rozprężania akademików. Odpowiedź ta wywołała zrozumią sensację.

Po przerwie zeznaje komisarz P. P. Stasiak. 21 marca b. r., na dwa dni przed krakowskim wypadkiem, dowodził oddziałem policyjnym w okolicy pl. Matejki. Daje opis zajść, podczas których dwaj policjanci zostali ranni kamieniami.

Dnia 23 marca b. r. kom. Stasiak również brał udział w zajściach. Jego oddział stał na Basztowej, atakował kamieniami i t. p. W tym momencie kom. Stasiak rozkazał nawoływać tłum do rozbiegania się, ale po chwili ze strony

plant padły strzały i jakiś osobnik upadł na trawę zalany krwią.

W tym momencie osk. Cicha oświadcza, że się czuje niedobrze i przewodniczący każe ją wyprowadzić z sali.

W dalszym toku swoich zeznań kom. Stasiak oświadcza, że podczas konfrontacji poznał Gugułę jako jednego z atakujących policję kamieniami.

Po pierwszych strzałach tłum się cofnął. Nie mógł się całkowicie rozejść, bo było 4 tysiące ludzi zbitych w masie.

Świadek również twierdzi, że użycie sił i kamieni jest dobre dla akademików, a nie wobec robotników.

Dr. Ringelheim pytuje, czemu świadek nie zamknął ul. Warszawskiej, skąd ludzie wychodzili ze zgromadzenia, a zamknął teren pod województwem, znacznie trudniejszy do opanowania.

Świadek odpowiada, że otrzymał taki rozkaz.

Dr. F. Gross: „Czy świadek aresztował kogo z bronią w ręku?”

Świadek: „Nie”.

Dr. Schreiber pytuje świadka, czy mu wiadomo, że w tłumie znajdowali się wywiadowcy, na co tenże odpowiada twierdząco.

Prokurator pytuje świadka, czy mu wiadomo, że równocześnie z wypadkami pod Barbakanem stawiano barykady na ul. Sławowskiej?

Świadek: Tak.

Następnie zeznaje komisarz P. P. znany z innych procesów politycznych, Olearczyk. Mówi on o aresztowaniu Mandelbauma. Obrońcy demonstracyjnie uchyłają się od zadawania pytań. Natomiast pytana zadaje prokurator, ponieważ dotyczy one między innymi, człowieka, nieobjętego aktem oskarżenia, przeciwko temu składa protest obrońca Schreiber, twierdząc, że nie można oskarżać człowieka, nieobecnego na sali rozpraw, który nie może się bronić. Dr. Schreiber prosi o uchylenie pytań p. prokuratora.

Trybunał dopuszcza pytania.

Św. Moryl, posterunkowy P. P. twierdzi, że oskarżeni Bodek i Podwójny wznosili okrzyki antyrządowe, zbierali kamienie i rozciągali łańcuch dla powstrzymania policji.

Przeciw dopuszczeniu zeznań następnego świadka, post. Radulowicza, zakłada sprzeciw adw. Plechowski. Radulowicz był przez cały czas na rozprawie. Trybunał dopuszcza świadka, który twierdzi, że aresztował osk. Boruchowicza, ponieważ rzucił kamieniami. Świadek nie umie wskazać Boruchowicza na ławie oskarżonych, choć poznał go na konfrontacji, trwającej jedną minutę.

Post. Domagała twierdzi, że osk. Bania rzucił kamieniami. Rozpoznaje go, jako mniej więcej podobnego.

Pod koniec rozprawy obrońca Szeibergowa wniosła o zmianę środka zapobiegawczego wobec osk. Cichej, spowodu choroby. Przewodniczący trybunału uzależnił decyzję od zbadania oskarżonej przez lekarza.

Na tem rozprawę odroczone.

Z zeznań komisarzy policji, w toku rozprawy wtorkowej wynika, co następuje:

1) Zdaniem ich, siłki strażackie dobrze się do rozpraszania akademików, ale nie robotników,

2) żadnych środków ostrzegawczych, jak bomby łzawiące, w dn. 23 czerwca w Krakowie nie zastosowano,

3) policja strzelała na rozkaz z góry, według ułożonego planu, którego p. komisarz Berent był tylko wykonawcą,

4) kom. Berent wykazał na sali sądowej bardzo słabe opanowanie nerwów, które napewno nie ułatwiło chłodnej i spokojnej interwencji w czasie zajść.

Ogromny wzrost francuskich związków zawodowych

Francuskie związki zawodowe, scentralizowane w Generalnej Konfederacji Pracy, liczyły przed wybuchem strajków masowych — jakieś już pisali — 950.000 członków.

Od chwili wybuchu akcji strajkowej zgłosiło się do związków zawodowych 1.700.000 nowych członków, czyli przeciętnie zgłaszało się dziennie 100.000 nowych członków.

Górnicy nie ustają w przygotowaniu walki o skrócenie czasu pracy do 6-ciu godzin dziennie bez obniżki płac i o dopłaty wyrównawcze dla tych robotników kopalń, którzy nie przepracują miesięcznie 18 dniówek. Skrócenie czasu pracy w górnictwie staje się coraz aktualniejsze. Dyrekcje

kopalń domagają się coraz natęższej zwolnienia nowych tysięcy górników z pracy i zamknięcia lub częściowego unieruchomienia szeregu kopalń. Tymczasem stosują coraz częściej świętówki i urlopy turnusowe. W ostatnim czasie ilość przepracowanych dniówek wynosi na większości kopalń zaledwie od 8 do 12 miesięcznie. Obok tego stosowane są urlopy turnusowe do 6-ciu miesięcy rocznie. Nic dziwnego zatem, że górnicy i rodziny cierpią najstraszniejszą nędzę.

Jedyny sposób na zredukowanie nadmiaru świętówek i urlopów turnusowych, oraz przeciw dalszym redukcjom robotników i unieruchomieniu kopalń, to skrócenie czasu pracy do 6-ciu godzin dziennie. Centralny Związek Górników dąży od roku z całym uporem do realizacji tego postulatu, a obok tego zabiega o dopłaty wyrównawcze tym robotnikom, którzy na skutek świętówek nie przepracują 18 dni w miesiącu.

W tym celu Centr. Zw. Górników mobilizuje załogi górnicze do walki. 7 i 11 czerwca r. b. zosta-

ły zwołane do Rybnika dla Okręgu Rybnickiego i do Chrzanowa dla Zagłębia Krakowskiego konferencje delegatów C. Z. G., na których, po referatach ttow. Bociana, Janty i Stańczyka, przyjęto rezolucję, domagającą się skrócenia czasu pracy i dopłat wyrównawczych.

Zgodnie z uchwałami konferencji wszystkich Okręgów odbywają się na wszystkich kopalniach masowe wiece, organizowane przez C.Z.G. Na wiecach uchwalają wszędzie załogi gotowość walki o skrócenie czasu pracy.

Na państwowej kopalni „Brzeszcze” odbył się olbrzymi wiec, na którym przemawiali ttow. Bocian, Nosal i Stańczyk. Zgromadzona załoga uchwaliła wstąpić w całości do Centr. Zw. Gór. i przyłączyć się do ogólnej walki, jaką C. Z. G. organizuje o te postulaty. W tych dniach odbędzie się w Katowicach posiedzenie Międzyzwiązkowej Komisji, na której zostaną omówione dalsze sposoby walki o skrócenie czasu pracy i o dopłaty wyrównawcze.

J. STANCZYK.

Wojna w „stratosferze” Zbrojenia włoskie

Włoski podsekretarz stanu w ministerjum lotnictwa, gen. Valle, udzielił przedstawicielowi „Le Journal” wywiadu, w którym poruszył zagadnienia lotnictwa, wynikające z ekspedycji abisyńskiej, jak również udzielił informacji na temat zamierzeń lotnictwa włoskiego.

Utrzymanie obecnego stanu rzeczy w Abisynji zostanie zapewnione przedewszystkiem dzięki silnemu lotnictwu.

Będzie ono stacjonowane w 8-u lotniskach, odległych jedno od drugiego nie dalej, niż 200 klm., punktem centralnym będzie Addis Abeba, gdzie również stacjonowana będzie rezerwa lotnicza, która na wezwanie radiowe będzie mogła przewieźć odpowiednią liczbę żołnierzy do któregośkolwiek punktu kraju.

Ogólna liczba samolotów wyno-

sić będzie 300, z tego 200 znajduje się już na miejscu, podczas gdy buduje się równocześnie 100 bardzo rychłych aparatów transportowych. Aparaty te będą mogły przewieźć w ciągu jednego dnia 2500 żołnierzy i zaopatrzyć ich później w 1500 kg. sprzętu wojennego. Przeciętna szybkość samolotów wynosić będzie 400 klm. na godzinę.

Lotnictwo włoskie zaprawia się już do lotu ponad 10.000 mtr. wysokości, a eskadra „stratosferyczna” płk. Bezzi w Guidonia osiągnęła już 14.000 mtr. Obecnie Włosi prowadzą studia nad budową nieprzepuszczalnych kabin, po dobowych do tych, jakie są używane na łodziach podwodnych. Gen. Valle spodziewa się, że lotnicy włoscy na jesieni osiągną wysokość 16.000 mtr. (PAT).

Wojenny „etatyzm” w Japonii

Z Tokio donoszą: po długich na radach premier Hirota zgodził się na utworzenie stanowiska ministra bez teki celem koordynacji pracy różnych resortów.

Rząd projektuje szereg reform,

a m. in. upaństwowienie przemysłu elektrycznego i wykonanie jednolitego planu państwowego produkcji i sprzedaży paliwa, a zwłaszcza nafty i węgla. (ATE)

Pół miliona metalowców amerykańskich w akcji

W związku z akcją amerykańskich syndykatów metalowców, nie godzących się na zatrudnianie robotników niezsyndikalizowanych, grozi wybuch strajku w przemyśle żelaznym Stanów Zjednoczonych zatrudniającym pół miliona ludzi.

Organizacja pracodawców oświadczyła, że uczyni wszystko, aby zwalczyć żądanie syndykatów. Zdaniem dzienników, walka aż do skutku wydaje się nieunikniona. (PAT.).

Izydor Fleischer zwolniony z aresztu

W głównej sprawie aresztowania Izydora Fleischera i jego żony w Tarnowie (w związku ze sprawą Parylewiczów) dowiadujemy się

że Fleischer, po przesłuchaniu, został zwolniony i wypuszczony na wolną stopę. Żona jego pozostaje nadal w więzieniu.

Karol Kraus

W Wiedniu zmarł w wieku lat 62 Karol Kraus, jeden z największych publicystów i satyryków nowszych czasów.

Kraus wydawał tygodnik p. tyt.: „Fochodnia”, który wypełniał sam jeden. Było to zwierciadło wkleśte życia współczesnego, opisywanego z talentem wręcz wyjątkowym, z pałką, gryzącą ironią i niepróbowanym stylem.

Kraus napisał też wiele książek, schodzi ze świata jeden z najoryginalniejszych pisarzy i publicystów europejskich.

Posiadał on pozatem rzadki talent

recytatorski i porywał słuchaczy lekturą arcydzieł literatury światowej, zwłaszcza Szekspira.

Kraus przez większą część swego życia był wierny ideałom demokracji i sympatyzował z socjalizmem. Dopiero w ostatnich latach życia, po zwycięstwie faszyzmu w Austrii, zalał się i zajął chwiejne, niewyraźne stanowisko polityczne.

W każdym razie wraz z Krausem schodzi ze świata jeden z najoryginalniejszych pisarzy i publicystów europejskich.

Górnicy w walce o skrócenie czasu pracy i o dopłaty wyrównawcze

W społeczeństwie żydowskim Wczorajsza manifestacja strajkowa

Na wczoraj pomiędzy g. 14 a g. 16 Komitet Centralny Poalej-Sjon proklamował dwugodzinny strajk protestu społeczeństwa żydowskiego. Do koncepcji strajku przylączyły się inne organizacje: sjonistyczne, zrzeszenia zawodowe, kupieckie i t. d. Sprzeciwiła się strajkowi klerykałna „Aguda”.

Strajk objął — według rozmaitych relacji — prawie 98% żydowskich warsztatów pracy, sklepów, biur i t. p. Odbyły się liczne wiece, na których mówcy poalej-sjonistyczni poddali niezmierzonej krytyce politykę postów żydowskich w Sejmie. Odbyły się też manifestacje uliczne, rozpraszane przez policję.

Bund zajął wobec tej inicjatywy strajkowej stanowisko rzeczowe i zarazem bardzo wstrzemięźliwe. Robotnicy bundowscy w strajku uczestniczyli — zgodnie z wezwaniem swego kierownictwa, — ale

Bund zastrzegł się zarazem bardzo wyraźnie przeciw koncepcji jednolitego „frontu żydowskiego”; robotnicy żydowscy mają jednego tylko prawdziwego sojusznika: masy pracujące całej Polski.

Strajk miał być protestem przeciwko przejawom antysemityzmu typu Przytyka, Mińska Mazowieckiego i t. d.

W Warszawie z większych fabryk strajkowały następujące: „Plutos”, „Rygawar”, „Majde”, „Standard” (garbarnia) oraz wielka liczba małych i średnich fabryk.

W Łodzi strajk ogarnął wszystkie fabryki, gdzie pracują robotnicy — Żydzi, a prócz tego wiele takich, gdzie pracują i Żydzi i Polacy.

Tak samo we Lwowie w jeszcze większym stopniu.

Epidemia wścieklizny

W Warszawie i najbliższych okolicach szerzy się zastraszająca epidemia wścieklizny. Niema dnia, by nie notowano paru wypadków pokąsanych przez psy, przyczem często są to psy, dotknięte wścieklizną. Jak dalece należy się strzec skutków zętknięcia z chorem zwierzęciem świadczy następujący wypadek.

We wsi i gm. Nieporęt (pow. warszawski) wściekły pies należący do gospodarza Józefa Golasza ugryzł jeszcze dn. 28 kwietnia r. b. 6-letniego syna Golasza, Stanisława. Tenże pies polizał rękę 12-letniego syna Golasza, Franciszka. Rodzice przewieźli pokąsanego chłopca do Państwowego Zakładu Higieny, gdzie po zastosowaniu odpowiednich zastrzyków, chłopiec wrócił do zdrowia. Natomiast zbagatelizowano zupełnie fakt polizania rąk drugiego syna. Od kilku dni 12-letni Golas zaczął zdradzać objawy choroby umysłowej.

W ubiegłe święta choroba zaczęła przybierać gwałtowne rozmiary. Wezwano tedy lekarza, który zbadał chłopca, stwierdził atak wścieklizny. Chłopca przywieziono do szpitala

Jana Bożego, gdzie mimo usilnych zabiegów lekarzy, życie zakończył. Powyższy wypadek powinien być ważną przystogą dla wszystkich osób, które bagatelizują ugryzienie, lub nawet polizanie przez wściekłego psa.

Dopiero 26 października

W kołach Ligi Narodów utrzymuje się przekonanie, że zwyczajna Sesja Zgromadzenia Ligi, która zazwyczaj odbywa się w pierwszej połowie września, przeniesiona zostanie na drugą połowę października. Mówi się nawet o dniu 26 października, jako o dacie rozpoczęcia sesji Zgromadzenia, przyczem data ta przesunięta ma być dlatego, by poszczególnym rządóm dać jaknajwięcej czasu dla przedyskutowania sprawy reformy Ligi oraz zajęcia stanowiska wobec aneksji Abisynii przez Włochy. (PAT.).

Rozmowa Bluma z Litwinowem

Dzienniki paryskie, komentując wczorajszą rozmowę Premiera Leona Bluma z Komisarzem Litwinowem, przypisują temu spotkaniu wielką doniosłość. Dzienniki zaznaczają, że obaj mężowie stanu dokonali ogólnego przeglądu sytuacji politycznej, przyczem doszli do porozumienia co do konieczności wzmożenia bezpieczeństwa kolektywnego na zasadzie niepodzielności pokoju. Premier francuski zamierza uwzględnić powyższą tezę oraz wolę Rządu francuskiego bronięcia ideałów Ligi Narodów w przemówieniu, które wygłosi na śródomowym posiedzeniu zgromadzenia. (ATE.).

W Belgji

Izba deputowanych uchwaliła wotum zaufania dla Rządu 119 głosami przeciwko 51, przy 9 powstrzymaniu się od głosowania.

Likwidacja strajków postępuje naprzód w całym kraju.

W porcie Gandawy, następnie w Antwerpii i w Zagłębiu węglowym Charleroi robotnicy wrócili do pracy w części przemysłu metalurgicznego strajk również zakończył się. W okręgu Brukseli strajk się zmniejsza, trwa natomiast w przemyśle włókienniczym Gandawy.

Przedsiębiorstwa samorządowe w Polsce

Liczba przedsiębiorstw samorządowych w Polsce obliczona została na 1567. Przy obliczeniu pominięto przedsiębiorstwa, będące w likwidacji, w budowie oraz nieczynne. Największą ilość przedsiębiorstw samorządowych tworzą rzemieślnicze i elektryczne w liczbie 284.

Przedsiębiorstwa samorządowe wykazują poważny dochód w sumie 250 milionów złotych rocznie, 140 przedsiębiorstw wykazało niedobory na nieznacznie stosunkowo kwotę łączną w wysokości 2,2 milj. zł.

(PRESS)

Ku czci Michała Pyrza

Wola prawdziwej polskiej wsi
150.000 chłopów w pochodzie

Od paru naszych korespondentów otrzymaliśmy jednakowo co do treści relacje o przebiegu uroczystości ku czci Michała Pyrza, wodza obrony chłopskiej przed 312 laty przeciw najazdowi tatarskiemu. Relacje brzmią następująco:

Na uroczystość poświęcenia kopca we wsi Nowosielce (pow. Przeworsk) ku czci Michała Pyrza przybył generalny inspektor sił zbrojnych Rzeczypospolitej gen. Edward Rydz-Śmigły. Przybyły jednocześnie olbrzymie masy chłopskie, obliczane na około 150.000 ludzi. Te olbrzymie masy skupiły się ponad wszelką wątpliwość pod sztandarami Stronnictwa Ludowego.

W jednej z sąsiednich wsi odbyło się przedtem kolosalne zgromadzenie, na którym przyjęto rezolucję Naczelnego Komitetu Wykonawczego Str. Ludowego. Stamtąd ruszył pochód, idący godzinami przez trybunę, na której znajdował się gen. Rydz-Śmigły. Spiewano: „Gdy naród do boju!... Padają okrzyki na cześć Polski, armii polskiej i jej wodza. Równoległe rozbrzmiewały nieustannie wołania o amnestię dla więźniów brzeskich, przebywających poza granicami Państwa, oraz okrzyki przeciw „sanacynemu” systemowi rządzenia.

Niektóre szczegóły podajemy za „I.K.C.". Przedewszystkiem tekst głównych punktów mowy ob. Fr. Słysz, jednego z kierowników Str. Ludowego na tym terenie.

„ŻYWIĄ I BRONIĄ”.

My, chłopie, chcemy, aby chłop miał w Polsce prawo trzymać w swoich twardych dłoniach sztandar państwa polskiego. Michał Pyrza, wódce i gospodarzu nowosielecki, niech Twój duch chłopski przysięga mi, że z gorącego serca mówię prawdę, niech cały naród uwierzy, że może żyć bezpiecznie w państwie i w gromadzie, nad której całością czuwa chłop polski. Michał Pyrza, na brask twojej legendy przysięgam, że krew Twoja i wola będą nam, chłopom polskim, przymierzem. Z całym narodem polskim i jego zbrojną potęgą nie straszne nam są moce przeciwnie, niekt nie ruszy granic Polski, nad których całością czuwać miliony ludu polskiego, które świą domę swej siły, chcą wziąć Polskę w swoją opiekę i uczynić z niej potężne i wolne państwo.

Ale masa chłopska, jako całość, obcą była Polsce, bo wszystko robiono, żeby była obcą, a usilnie starano się o to, żeby chłop nie poczuł się obywatelem polskim. Trzeba było od czasów Przeworskich trzech długich stuleci, trzeba było potężnych wstrząsów, przez które przeszedł świat i Polska, aby runął mur, oddzielający chłopów od ojczyzny. W 300 lat później, gdy nowa nawała ze Wschodu już nie tatarska, ale bolszewicka, zagroziła Polsce, wtedy już nie poszczególni Pyrza, ale cała masa chłopska uznała sprawę obrony ojczyzny za swoją i pośpieszyła na obronę granic na wezwanie innego wójty, wójta z Wierchowskiej, który sam stosował i chłopów nauczył obejmować troską nie tylko wieś rodzinną, jak to było za czasów Przeworskich, ale całą Polskę.

Wielkie przemiany dokonały się w nas, w masie chłopskiej od czasu Michała Pyrza. Jesteśmy dziś świadkami naszych obowiązków wobec państwa, w pierwszym rządzie obowiązku obrony państwa. Podatek krwi, który gotowaliśmy złożyć, nie traktujemy ani jako akt łaski wobec ojczyzny, ani jako uprzejmość, za którą żąda się zapłaty. Bo daniny życia nie można odplacić.

Obowiązek obrony, do którego się poczuwamy, wynika prosto stąd, że chcemy mieć swoje państwo, że jesteśmy w nim jeżeli nie gospodarzami, to przynajmniej współgospodarzami. Ale właśnie dlatego mamy nie tylko prawo, ale i obowiązek współpracy nad tem, jakim to państwo ma być i w jakim kierunku ma iść. Mamy nie tylko prawo, ale i obowiązek wolać, że odsuwanie masy chłopskiej od należnego jej udziału w sprawach politycznych, że pozba-

wianie ich praw politycznych może fatalnie odbić się na państwie w chwili, kiedy będzie potrzebowało chłopskiego życia.

Chcemy wierzyć, że udział armii z gen. inspektorem Rydzem - Śmigłym na czele w uroczystościach ku czci chłopów - bohatera Michała Pyrza jest zapowiedzią większego, niż dotychczas, zrozumienia dla tych rzeczy, których masa chłopska pragnie i o które wola.

W pewnym momencie, jak podaje „I.K.C.”, przed trybuną stanął znany działacz ludowy, ob. W. Krzeptowski (górnik z Zakopanego):

Wacław Krzeptowski wznosił okrzyk: „Niech żyje Rzeczpospolita Polska! Niech żyje silna armia polska! Niech żyje Stron. Ludowe! Żądamy powrotu Wincentego Witosy i towarzyszy!”

W tym momencie pochylił się sztandary organizacji ludowej. Krzeptowski pokłonił się gen. Rydzowi - Śmigłemu, który w odpowiedzi zsalutował.

Gen. E. Rydzowi Śmigłemu wręczono, jak donosi „I.K.C.”, „pety-

cję”, domagającą się powrotu emigrantów brzeskich z Wincentem Witosem w pierwszym rządzie, nowej Konstytucji, „opartej na podstawach demokratycznych”, zmiany ordynacji wyborczej do Sejmu i Senatu, rozwiązania obecnego Izby i nowych bezstronnych wyborów na podstawach demokratycznych, zmiany systemu rządzenia.

„Petycja” oświadcza: „Monopoliczne wiązanie spraw armii i obronności państwa z jednym obozem i ugrupowaniem politycznym wyrządził niewątpliwie państwu nieobliczalne szkody”.

Gen. Edward Rydz - Śmigły był witany z prawdziwą i szczerą niewątpliwie serdecznością. To stwierdzają jednoznacznie wszelkie relacje. A jednocześnie gen. Edward Rydz - Śmigły zetknął się bezpośrednio z wolą rzeczywistej polskiej wsi i zobaczył na własne oczy, że... niema w niej obozu „sanacyjnego”.

Próba osobnej manifestacji obozu „narodowego” tuż obok chorągwi ludowców została zlikwidowana w zarodku przez milicję ludowców.

Pełny tekst uchwały,
wręczonej p. gen. Rydzowi-Śmigłemu

Pełny tekst uchwały, wręczonej gen. Rydzowi - Śmigłemu, a nazwanej „petycją” przez „I.K.C.”, brzmi, jak następuje (uchwała zapadła na owym kolosalnym zgromadzeniu ludowym we wsi Grzeszki):

1) Wobec ostatnich oświadczeń rządowych zebrani na polach Grzeszki w dniu 29 czerwca 1936 r. w liczbie 120.000 członkowie Stronnictwa Ludowego stwierdzają, że zgodnie z uchwałami kongresu, Rady Naczelnej, oraz milionowej rzeczy chłopskiej, zebranej na święcie ludowym nie opuszczają, ani nie wypraskają emigrantów politycznych: Wincentego Witosy, Władysława Kiernika i Kazimierza Bagińskiego, którzy cierpią nie za swoje czyny osobiste, lecz za działalność stronnictwa, które współdziałały pod hasłem „Obrony prawa i wolności”.

2) Program Stronnictwa Ludowego uchwalony w dniu 8 grudnia 1935 r. głosi, iż Stronnictwo Ludowe na pierwszym planie stawia sprawę ugruntowania naszej państwowości przez zapewnienie Polsce bezpieczeństwa i siły nazewnącej.

Zgodnie z tą zasadą zebrani oświadczają, że Stronnictwo Ludowe gotowe jest poprzeć z całą gorliwością wszystkie wysiłki zmierzające do podniesienia obronności Państwa, osłabionej między innymi wskutek niezgodnej z opinią i wolą społeczeństwa polityki zagranicznej.

Równocześnie uważamy za potrzebę swych serc i nakaz swych sumień stwierdzić, że pierwszym i zasadniczym warunkiem podniesienia obronności jest związanie z państwem szerokich mas ludowych przez przywrócenie im praw, odebranych przez obecny system rządzenia.

a) Konstytucji, opartej na podstawach demokratycznych, b) zmiany ordynacji wyborczej do Sejmu i Senatu, c) rozwiązania obecnego Izby ustawodawczej dostatecznie skompromitowanych i ośmieszonych, rozwiązania ciał samorządowych i przeprowadzenia nowych uczciwych i bezstronnych wyborów na zasadach demokratycznych, d) zlikwidowania dotychczasowych praktyk administracyjnych, dzielących społeczeństwo na różne klasy,

e) sprawiedliwego, tylko na prawie i sumieniu opartego wymiaru sprawiedliwości.

3) Stronnictwo Ludowe, które nie wyzbyło się i nie chce się wyzbyć troski o państwo ostrzega, iż monopoliczne wiązanie spraw armii i obronności państwa z obozem sanacyjnym czy jakimkolwiek innym ugrupowaniem politycznym

wyrządzi niewątpliwie państwu nieobliczalne szkody.

4) Osłabienie siły państwa nazewnącej, oraz jego powagi nawewnątrz i zewnątrz przez budzącą potęgę obozu sanacyjnego narzuca jako najniebezpieczniejszą potrzebę państwa usunięcie rządów sanacyjnych a ujęcie steru spraw państwa przez Rząd zaufania mas ludowych.

5) Zebrani przesyłają Wincentemu Witosowi i tow. jaknajserdeczniejsze pozdrowienia i zapewniają ich zarazem, że w walce o sprawę dliwość i prawo nie spoczną tak długo, dopóki nie wytworzą w Polsce takich warunków, któreby im dały pełne zadośćuczynienie i umożliwiły powrót i dalszą ich pracę na chwałę Ojczyzny i pożytek ludu.

Uchwała C.K.W. P.P.S.

Wobec pojawienia się w prasie zagranicznej wiadomości o udziale P. P. S. w różnych zjazdach, organizowanych w najbliższej przyszłości poza ramami Międzynarodówki Socjalistycznej — C. K. W. stwierdza, że wiadomości te nie odpowiadają prawdzie. P. P. S. współdziała jedynie z międzynarodowym ruchem socjalistycznym i zawodowym, popiera i uczestniczy w wystąpieniach inicjowanych i przeprowadzanych tylko przez międzynarodową organizację socjalistyczną i zawodową, lub też w akcjach podejmowanych w porozumieniu z krajowymi organizacjami zawodowymi i Partiami politycznymi z którymi P. P. S. współpracuje.

Natomiast akcje wyszczynane przez różne indywidualności i Komitety zagraniczne, czy też krajowe pod hasłami dowolnie wziętymi z całości programu walki robotniczej i PPS. są szkodliwe, gdyż wytworzą złudzenie, że jest możliwa ich realizacja w ramach obecnych stosunków polityczno - gospodarczych i to w oderwaniu od całokształtu zadań walki codziennej klasy robotniczej i poza jej wypróbowaną organizacją zawodową i polityczną.

List do Redakcji
„Słowo” i p. wicepremier Kwiatkowski

Otrzymał list następujący od p. St. Mackiewicz, red. naczelnego „Słowa” w Wilnie:

Szanowny Panie Redaktorze, W niedzielnym numerze „Robotnika” pod wiadomością, iż powołuję p. ministra Kwiatkowskiego do sądu o zniesławienie, wyraziłem obaśnienie redakcji „Robotnika”, że „chodzi o kwestię zaległości podatkowych”.

Mam nadzieję, że chociaż nie mam tytułu w danym wypadku do powoływania się na przepisy prawne, nie odmówi mi Pan Redaktor ogłoszenia tego listu, stwierdzającego, że nie chodzi o spłacenie już zeszłej zaległości podatkowej, o które p. minister Kwiatkowski miał słuszną rację dopominać się, nawet w tej niezwykłej formie, w jakiej to uczynił, a chodzi o to, że p. min. Kwiatkowski zarzucił mi, że moja krytyka jego polityki

Francuska polityka zagraniczna

Deklaracja Rządu francuskiego, odczytana w Senacie przez premiera Bluma a w Izbie posłów przez ministra spraw zagranicznych Delbosa powinna być niespodzianką. Nie dla tych, którzy wiedzą, że polityka zagraniczna zależy zawsze i wszędzie od pewnych czynników stałych i nieprzemijających, niezależnych od zmian i od przegrupowań większości parlamentarnej a nawet niekiedy i od niektórych zmian społeczno - ustrojowych.

Francuska deklaracja, złożona przez szefów „Frontu Ludowego” rozczarować powinna tych wszystkich, którzy bądź ze względów polityki antyfrancuskiej bądź ze względów wewnętrznych usiłowali albo zożydzić Francję albo przerazić niebezpieczeństwem rzekomo idącego z Francji przewrotu „komunistycznego”. Istna powódź nieczemnie udokumentowanych zarzutów i przypuszczeń miała wywołać zaniepokojenie co do wartości Francji jako silnego czynnika w Europie i wzbudzić wątpliwości do naszej sojuszniczki.

Deklaracja Rządu francuskiego kładzie temu kres. Apeluje ona w sprawach polityki zagranicznej „do Francji jednomyślnej i do całego parlamentu, bez różnicy klas lub partii”. Staje na gruncie pokoju „niepodporządkowanego pokrewieństwom lub antagonizmom politycznym”. Za powiada, że „propaganda lub

walka za lub przeciw takiemu lub takiemu systemowi politycznemu lub społecznemu nie powinny być pretekstem dla wojny”.

To znaczy, że zagraniczna polityka Rządu „Frontu ludowego” będzie polityką francuską, tradycyjną polityką Francji.

Praktycznie nawiązuje ona w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego do protokołu genewskiego z 1924 r. — mimo rozczarowań, których Europa doznała od owe go czasu i mimo ciężkich niepowodzeń Ligi Narodów z sankcjami antywłoskimi. Rząd francuski wyciągnął — podobnie jak Rząd angielski — jedną naukę z lekcji abisyńskiej. Niema mowy, żeby Liga Narodów dała się kiedykolwiek nakłonić do sankcji militarnych przeciw napastnikowi. Deklaracja Rządu francuskiego, zgodnie z poglądami, przedstawionymi przez angielskiego kanclerza skarbu Neville Chamberlaina, wypowiada się za regionalnymi paktami wzajemnej pomocy.

„Grupa państw — głosi deklaracja — czy to ugrupowanie wyniknie z danej sytuacji geograficznej czy ze wspólności interesów będzie gotowa użyć samej wszystkich swych sił przeciw napastnikowi”. Decyzja wystąpienia zbrojnego przeciw napastnikowi powinna być powzięta przez Ligę Narodów — z pominięciem głosów stron zainteresowanych. Po powzięciu decyzji cała Liga powinna poprzeć akcję zbrojną grupy regionalnej sankcjami finansowymi i ekonomicznymi przeciw napastnikowi.

Co do stosunków z innymi państwami główny nacisk jest położony na współpracę z demokracją angielską i amerykańską. Niemniej jednak wyrażone zostało pragnienie utrzymania serdecznych stosunków z Italią i współpracę w pakcie śródziemnomorskim przeciw jakiegokolwiek hegemonii. Wśród

państw, na które Rząd francuski zdaje się liczyć w budowie zbiorowego bezpieczeństwa, jest obok Z.S.S.R., Małej Ententy i Belgii, także Polska. „Przyjaźń polsko - francuska będzie nowo poświęconą serdecznością i bezpośrednim poszukiwaniem najlepszych form współpracy między dwoma solidarnymi narodami”.

W stosunku do Niemiec, to deklaracja przypominała, że parcie „Frontu ludowego” na 15 lat, a zwłaszcza za czasów Brianda, popierały zbliżenie z dawnymi Niemcami. Trudności są jednak dzisiaj po stronie Niemiec Hitlera. Odrzucając one paki wzajemnej pomocy z sąsiadami — poza Renem. Na kwestionariusz angielski nie odpowiadają. Unie możliwiała zawarcie umowy w sprawie ograniczenia i kontroli zbrojeń. Zwiększając z odpowiedzialnością w sprawie paktu lotniczego.

Po dojściu Rządu tow. Bluma do władzy, pisano o nim w Niemczech z wyjątkową kurtuazją. Unikano wszelkich aluzji lub wycieczek przeciw składowi Rządu, złożonego z przedstawicieli partii „Frontu ludowego”, ideologicznie wrogich wobec hitleryzmu. Dopiero deklaracja Rządu francuskiego, która została uznana także przez opozycyjną prawicę francuską, jako wstrząsająca i uniarkowana, wywołała w Niemczech głęboką niechęć. Okazało się bowiem, że lewica francuska zajęła w stosunku do Niemiec równie, jeżeli nie bardziej nieprzejednane stanowisko, niż prawica. I to nie tylko ze względów ideologicznych, lecz w obronie jednego i niepodzielnego pokoju w Europie.

BENEDYKT ELMER.

NAJTAJSZA SZKOŁA SAMOCHODOWA
PRYLINSKI
WARSZAWA JEROZOLIMSKA 2

Nasza nowa broszura

„Program Ludu Pracującego”

Jak wielkie zainteresowanie wzbudziła wśród mas robotniczo-chłopskich, nasza nowa broszura „Program Ludu Pracującego” świadczy o tem fakt, że obecnie ukazało się już wydanie trzecie.

PROGRAM LUDU PRACUJĄCEGO, zawiera pełny tekst uchwał Konferencji Partii Socjalistycznych i Komisji Centralnej Związków Zawodowych z dn. 3 maja, wraz z uchwałami Rady Naczelnej PPS.

Teksty tych uchwał, wytyczające drogi urzeczywistnienia już dziś celów i hasel, pod którymi jednoczy się, krzepnie i walczy lud robotniczy, poprzedzone są wyjaśniającym wstępem.

Cena broszury 16-to stronicowej wynosi 10 gr. Przy zamówieniach ponad 100 sztuk, organizacje partyjne, zawodowe, kulturalno - oświatowe, otrzymują 50 procent rabatu.

Zamówienia wraz z gotówką na leży nadsyłać nadal na adres Sekretariatu Generalnego CKW, ulica Warecka 7, lub za pośrednictwem PKO. Nr. 3.174.

Komitety partyjne winny wszystko uczynić, ażeby „Program LUDU PRACUJĄCEGO” dostał się do rąk każdego robotnika i chłopca.

Tak, jak była prowadzona agitacja na rzecz odznaki majowej — tak samo, lecz w stopniu jeszcze silniejszym, musi być poprowadzona agitacja za nabywaniem „PROGRAMU”.

Z „Programem Ludu Pracującego” musimy zapoznać najszerzej

reszce robotniczo - chłopskie. Ażeby „Program” mógł być masowo rozkolportowany, wyznaczaliśmy cenę bardzo niską, bo zaledwie 10 groszy, z tem, że organizacje, zamawiające powyżej 100 sztuk, otrzymują „Program” w cenie 5 gr. za egzemplarz.

Wzywamy zatem wszystkie organizacje partyjne do dalszego zorganizowania masowego kolportażu i nadsyłania zamówień.

SEKRETARIAT GENERALNY
C. K. W. P. P. S.

Jakiem prawem?

„Czas”, omawiając mój artykuł o sporze pomiędzy p. wice-premierem Kwiatkowskim a konserwatystami, zapytuje, „jakiem prawem” użyłem wyrażenia, że „kampanja konserwatystów (w stosunku do p. Kwiatkowskiego) nie przebiega w środkach”.

Odpowiedź moja jest bardzo prosta:

postowie i senatorowie socjalistyczni tak samo, jak postawili senatorowie ludowi, nie postawiliby z trybuny parlamentarnej w żadnych warunkach takich pytań, jak te, które postawił w Senacie p. Heiman-Jarecki. Chodzi i o samą treść pytań i o moment, w którym zostały one postawione publicznie. Nasza opozycja nie używa środków tego rodzaju. Dlatego uważam za możliwe użycie wyrażenia „Kampanja konserwatystów” przebiega w środkach”.

M. NIEDZIAŁKOWSKI.

Pustki na lotniskach

Lotniska podwarszawskie, zwłaszcza na linii otwockiej, skarżą się na brak lotników. Wiele mieszkań jest dotychczas niewynajętych, nadzieje, związane z zakończeniem roku szkolnego, zawiodły. Właściciele wili zredukowali już swe żądania co

do wysokości komornego za pobyt sezonowy, lecz bez skutku.

Na brak kuracjuszków narzekają również podwarszawskie pensjonaty. Jedynie na święta i niedziele zapewnione pokoje, w ciągu tygodnia stoją one puste. (PRESS)

Na Górnym Śląsku

Sprawa zakupienia „Wspólnoty Interesów” przez Rząd

Ostatnio ukazały się wiadomości o rzekomych zamiarach zakupienia zakładów przemysłowych „Wspólnoty Interesów” przez Rząd polski. Pogłoski te nie zostały dotychczas przez Rząd zdementowane.

„Wspólnota Interesów” jest towarzystwem nadziedzicznym (holdingiem), obejmującym dwa wielkie przedsiębiorstwa górniczo-hutnicze, mianowicie: Zjednoczone Huty Królewskie i Laurę i Katowicką Spółkę Akcyjną.

Katowicka Spółka Akcyjna posiada kopalnię węgla kamiennego: Florentynę, Ferdynand i Mysłowice, hutę żelazną „Batory” (dawniej „Bismark”) w Wielkich Hajdukach, hutę żelazną „Falw” w Świętochłowicach, walcownie „Silesia” w Parusowicach i hutę żelazną „Hubertus” w Łagiewnikach. Posiadała ona też hutę „Marta” w Katowicach, która obecnie jest rozebrana.

Zjednoczone „Huty „Królewskie” i „Laura” posiadała kopalnię węgla „Huta - Laura”, „Richter”, „Hrabina Laura” i „Dębiński”, hutę żelazną „Laura i „Pilsudski”, warsztaty mechaniczne w Chorzowie, obejmujące fabrykę wagonów, mostów i t. d., fabrykę maszyn Zgoda, dwie koksownie i t. d. Ogólna ilość pracowników, zatrudnionych przez przedsiębiorstwa Wspólnoty Interesów, dochodziła w latach dobrej koniunktury gospodarczej do 40.000 osób.

Obecnie wynosi około 18.000 osób.

Większość akcji „Wspólnoty” należało swego czasu do Flicka, przemysłowca niemieckiego. Gdy Flick znalazł się w trudnościach finansowych, Rząd niemiecki przystąpił do ratowania bankrutującego koncernu Flicka, kupując od Flicka olbrzymie zakłady przemysłowe w Nadernji, posiadające swe odgałęzienia „Wspólnoty” na Śląsku. W ten sposób został Rząd niemiecki głównym właścicielem akcji „Wspólnoty Interesów”.

Ostatnio nadzór sądowy „Wspólnoty” przeprowadził próbę skreślenia hipoteki w wysokości 90 milj. zł., zahipotekowanej na I miejscu na nieruchomościach „Wspólnoty” jako rzekomo fikcyjnej hipoteki. Rząd niemiecki zaprotestował przeciwko wyznaczeniu hipoteki, zatrzymując jako zastaw należność za przewóz tranzytowy na kolejach polskich przez kurytarz pomorski w tej samej wysokości. Zastaw ten znajduje się nadal w rękach Rządu niemieckiego. Wartość majątku „Wspólnoty” jest jednak znacznie większa.

Trudno pomyśleć, by Rząd polski w obecnych trudnych warunkach finansowych znalazł potrzebne środki na zakupienie olbrzymiego koncernu „Wspólnoty”. Z drugiej strony jednak Rząd dopłacił obecnie od 8 do 10 milj. zł. rocznie na pokrycie deficytu „Wspólnoty”, znajdującej się pod nadzorem sądowym. Czy Rząd będzie w stanie przez dłuższy jeszcze okres

czasu pokrywać wzrastające deficyty „Wspólnoty”?

Czy p. wicepremier Kwiatkowski nie mógłby wyjaśnić tej sprawy publicznie?

W Palestynie

Czy drakońskie metody złamią powstanie Arabów?

W kołach oficjalnych w Jerozolimie wyrażają nadzieję, że w ciągu najbliższych 2-3 tygodni nastąpi w Palestynie pewne uspokojenie. Władze podjęły akcję bezwzględnej likwidowania walki podjazdowej, jaka na wsi prowadzona była przez bandy uzbrojonych Arabów. Groźba surowych kar za ukrywanie powstańców odnosiła skutek i obecnie mieszkańcy wsi odmawiają udzielania powstańcom schronienia. Odmowa ta zmusza powstańców do gromadzenia się w większe grupy i szukania schronienia w górach. Wiosną jest znacznie łatwiej rozprasać większe bandy niż wytłumiać poszczególnych napastników.

Towarzystwa naftowe ustąpiły

Z Tokio donoszą: Amerykańskie towarzystwa naftowe, działające na terenie Japonii, zgodziły się po 3-letnich rokowaniach dostarczyć w razie mobilizacji wielkich zapasów benzyny armii japońskiej. Towarzystwa amerykańskie zastosowały się w ten sposób do wydanej w 1933 r. ustawy o eksploatacji bogactw mineralnych Japonii przez firmy zagraniczne. (PAT.)

Bezprzykładny atak gdańskiego Führera na Komisarza Ligi

W związku z niezłożeniem przez dowódcę krążownika „Leipzig” wizyty wysokiemu komisarzowi Ligi Narodów, przywódca hitlerowski w Gdańsku, Forster zamieścił w prasie berlińskiej i gdańskiej artykuł, który zawiera bezprzykładny atak na Ligę Narodów i na Wysokiego Komisarza.

P. Forster oświadcza, że Gdańsk oddany został pod opiekę Lidze Narodów przez zwycięzców, aby między Niemcami a Polską stworzyć stały element niepokoju i zadrażnienia (?). P. Forster oświadcza, że z chwilą objęcia władzy przez Hitlera w Niemczech i przez stronnictwo narodowo-socjalistyczne w Gdańsku, został znaleziony sposób pogodzenia Gdańska z Polską, co umożliwiło załatwienie wszystkich spraw spornych nie na forum międzynarodowym w Genewie, lecz w drodze bezpośred

nich rokowań między Gdańskiem a Polską. Obecność wysokiego komisarza w Gdańsku jest — zdaniem p. Forstera — zbędna. „Wodza” boli to, że Komisarz bierze w opiekę opozycję gdańską. Od dawna już w Gdańsku nie istniałyby żadne partje, gdyby nie było przedstawicieli Ligi Narodów — powiada p. Forster.

W nocy z soboty na niedzielę zniszczono skrzynkę, umieszczoną przy świetlicy narodowo-socjalistycznej” sztafety ochronnej w Sopocie dla wywieszenia wydawnictw „der Stürmer” oraz „das schwarze Korps”. Poza to zniszczono i zniszczono tamże 2 sztandary narodowo-socjalistyczne, wywieszone spodowu wizyty krążownika niemieckiego „Leipzig”. (PAT.)

Echa zająć kowieńskich

Z Kowna donoszą: ogłoszono tu oficjalny komunikat, dotyczący ostatnich zająć w dn. 17 i 18 b. m. w Kownie. Zostało aresztowanych 340 osób. W dniu 22 czerwca z liczbą zająć 160 osób. W stosunku do pozostałych dochodzenie trwa. Niektórzy z aresztowanych

oskarżeni są o podburzanie robotników do rozruchów i oporu wobec policji i zostaną oni oddani do dyspozycji władz sądowych. Z tłum odniosło rany 7 osób, zaś jedna osoba została zabita. 10-ciu funkcjonariuszów policyjnych zostało leż lub ciężiej rannych. (PAT.)

Interesy kapitalistów górnośląskich
Jeden oszukuje drugiego...

(Kor. wł.)

„Wspólnota Interesów” wniosła doniesienie karne przeciwko dyrekcji firmy „The Henkel von Donnersmark” i t. d. w Tarnowskich Górach o oszustwa, popełnione przy wykonywaniu umowy komisyjnej firmy „Progress”. Oszustwa te polegały na tym, że na kopalni Radzionków prowadzono podwójne księgi wagonów, wysyłanych koleją normalno-torową, przy czym organem kontrolującym okazywano jedynie książki niekompletne, które nie zawierały całości obrotów węgla.

W ten sposób firma „The Henkel von Donnersmark” również na odcinku Polskiej Konwencji Węglowej, oraz norm, zalecanych przez Ministerium Przemysłu i Handlu, w sposób oszukawczy ukrywała swoje istotne obroty handlowe. W jednym miesiącu kwietnia b. r. sprzedano w ten sposób t. zw. „węgla nieoficjalnego” 134 wagony, o łącznej wadze 2400 t., co daje pojęcie o rozmiarach przestępstwa, które uprawiano od szeregu lat.

Firma „The Henkel von Donnersmark” oszustwa te prowadziła w sposób systematyczny, gdyż oprócz

oficjalnego wydziału węglowego, współpracującego z Polską Konwencją Węglową i firmą „Progress”, — istniał drugi wydział węglowy, regulujący sprzedaż, ukrywając starannie przed powołanymi do kontroli czynnikami.

Naskutek tego doniesienia w dniu 25 czerwca władze sądowe przeprowadziły śledztwo, oraz rewizję zarówno na kopalni Radzionków, jak i w zarządzie głównym firmy „The Henkel von Donnersmark” w Tarnowskich Górach. Wynik rewizji, oraz zeznania oskarżonych potwierdziły w całości słuszność doniesienia. Księgi i dokumenty zostały zajęte przez sąd; rzeczoznawcom polecono ustalić sumę malwersacji. Według połączonych obliczeń suma kary konwencjonalnej, którą firma „The Henkel von Donnersmark” będzie musiała zapłacić na rzecz dwóch pozostałych, a oszukanych przez siebie kontrahentów, t. j. „Wspólnoty Interesów” i Śląskich Kopalni i Cynkowni — wyniesie przeszło 4 milj. zł. Kara na rzecz Polskiej Konwencji Węglowej wyniesie około 1 milj. zł.

W sprawie klęski wściekłej

W dniu 27 b. m. odbyła się w Ministerium Opieki Społecznej pod przewodnictwem p. podsekretarza stanu dr. E. Piętrzyńskiego konferencja, poświęcona sprawie zwalczania zachorowań na wściekłość i wściekłość, których przypadki wzrosły się ostatnio w szczególności na terenie Warszawy.

Konferencja powzięła szereg uchwał, mających na celu walkę z

zachorowaniami na wściekłość i wściekłość. Min. Opieki Społecznej polecił obniżyć cenę szczepionki przeciwko wściekłości. Postanowiono zwrócić się do Min. Rolnictwa i Reform Rolnych z prośbą o wydanie poleceń w kierunku ściślejszego przestrzegania obowiązku używania kagańców dla psów w czasie, gdy psy znajdują się poza mieszkaniem właściciela. Skolei konferencja postanowiła zwrócić się do Zarządu Miejskiego w Warszawie o zwiększenie ilości wozów, usuwających z ulic miasta bezdomne psy. Ma być dalej dane polecenie nakazujące przeprowadzenie obserwacji domowej psów, podejrzanych o wściekłość. Dalsze uchwały konferencji dotyczą sprawy zwalczania wściekłości. Większość postanowień konferencji w tej sprawie zmierza w kierunku tępienia nielegalnego uboju oraz obrotu mięsem, pochodzącym z tego uboju.

Postęp społeczny w Belgii

Z Brukseli donoszą: Izba Deputowanych przyjęła projekt ustawy, zgłoszony przez Rząd van Zeelanda w sprawie wprowadzenia 40-godzinnego tygodnia pracy w przemyśle belgijskim.

Za ustawą głosowało 160 po-

stów, a 23 posłów powstrzymało się od głosu.

Poza tym Izba przyjęła projekty ustaw w sprawie urlopów płatnych i wolności zrzeszania się w związku zawodowe. (ATE.)

Wyrok w procesie O. U. N. we Lwowie

W sobotę o godz. 20-ej został ogłoszony wyrok w 5-tygodniowym procesie terrorystów ukraińskich.

Na mocy wyroku skazani zostali: Bandera i Myhal na dożywotnie więzienie, Pidhajny, Maluca, Kaczmarz, Senkiw i Maszczak — na 15 lat więzienia, Makaruszka — na 4 lata, Spolski — na 4 lata 8 miesięcy, Zarycka, Paszkiewicz, Janiw, Stečko, Jarosz, Fenyk, Asyk i Pawlyk — na 2 lata 6 miesięcy, Szuchewicz, dr. Hnatowicz, Kociumbas — na 2 lata,

Fedakówna, Święcicka i Raczun zostali uwolnieni.

Banderze sąd orzekł 7-krótną karę dożywocia i 3 kary wieloletniego więzienia, również kara Pidhajnego jest łączną 5-ciu kar, Myhal otrzymał prócz dożywocia 7 kar, Fedakówna i Święcicka zostały uwolnione na podstawie werdyktu sędziów przysięgłych, a Raczun na podstawie amnestji. Drugą karę Zaryckiej, 2 lata, darowa na podstawie amnestji.

Wszystkim oskarżonym zaliczono areszt śledczy. (PAT.)

Dalsza akcja obronna
Sekcja Emerytów Z.Z.K. we Lwowie

(Kor. wł.)

W dniu 23 czerwca b. r. odbyło się plenarne posiedzenie Zarządu Okręgowej Sekcji Samopomocy Emerytów, pod przewodnictwem tow. Petkiewicza, przy współudziale delegatów: z Sambora — tow. Prędkiewicza, z Przemysła — tow. Gorlicy, oraz z Stanisławowa — tow. Kostrzyńskiego.

Po obszernym sprawozdaniu z posiedzenia Zarządu Centralnej Sekcji Samopomocy Emerytów w Warszawie dnia 20 czerwca b. r., nastąpiła ożywiona dyskusja nad sposobem dalszej obronnej akcji pokrzywdzonych emerytów kolejowych. W końcu powzięto uchwałę, aby nie ustawać w pracy, kontynuować nadal wiecie i zgromadzenia demonstracyjne we wszystkich większych ośrodkach z odpowiednimi rezolucjami i podawać sprawozdania z nich do prasy robotniczej. Po załatwieniu jeszcze kilku spraw czysto organizacyjnych posiedzenie to. tow. przewodniczący zamknął o godz. 17-tej.

Nazajutrz t. j. dnia 24 czerwca b. r., odbyło się zgromadzenie międzyzwiązkowe emerytów we własnym gmachu Z.Z.K., przy ul. Kętrzyńskiego 54/56. Na zgromadzenie to przybyło około 300 emerytów. Zgromadzenie zajął tow. Patkiewicz, przewodniczył tow. Kunisz, sekretarzował tow. Hladio.

Tow. Packan wyczerpująco przedstawił pracę Komitetu Międzyzwiązkowego, a przedewszystkiem interwencje i konferencje w Prezydium Rządu. Tow. Packan scharakteryzował następnie trudności, z jakimi spotkał się Komitet w swej akcji.

Następny mówca, b. minister kolei i członek Centralnej Sekcji Emerytów, tow. Stączek, dał przykład, jak to niektórym panom z prywatnych wysokich stanowisk zaboru rosyjskiego zaliczono lata zawodowe; otrzymali oni protekcjonalnie wysokie stanowiska państwowe (np. w Salinach w Wieliczce), potem zostali zwolnieni za nadużycia, a pobierają wysokie emerytury. Przytoczył wiele podobnych wypadków.

Huczna brawa otrzymali za swe przemówienia przedstawiciele Centralnej Sekcji Emerytów Z.Z.K. z Warszawy.

Dodatkowo jeszcze złożył sprawozdanie tow. Patkiewicz, przewodniczący Sekcji Samopomocy Emerytów.

W dyskusji przemawiali tow. Ursini, Gorlic, Kunisz i inni. Po odczytaniu przez sekretarza Hladia rezolucji, które jednomyślnie uchwalono, przewodniczący zamknął imponujące zgromadzenie.

Krwawe zajścia w Czarnogórze

W pobliżu dawnej stolicy Czarnogóry miasta Cetynje doszło do krwawych starć pomiędzy 500 góralami, należącymi do jednego ze szczepów czarnogórskich a oddziałem żandarmerji.

Demonstranci mieli zamiar udać się do Cetynje, aby uwolnić z więzienia 14 chłopów czarnogórskich, aresztowanych w kwietniu b. r. za zabójstwo 5-ciu żandarmerji. Proce sprawców zajścia miały się rozpocząć w poniedziałek. Komuni-

kat oficjalny twierdzi, iż ruchawka została wywołana przez komunistów. Demonstranci oddali 150 strzałów do żandarmerji, którzy odpowiedzieli ogniem. Według dotychczasowych doniesień spośród manifestantów dwóch zostało zabitych, a 15-tu odniosło rany. Oddział żandarmerji nie poniósł żadnych strat. W związku z tym incydentem aresztowano 55 osób.

Wiadomości Sportowe

Sport robotniczy

ŻAR — ELEKTRYCZNOŚĆ 3:0 (0 : 0).

GWIAZDA — PZL 1:1.

ZNICZ — GRANAT 0:3. W rozgrywkach o wejście do Ligi drużyna RKS Znicz została pokonana przez Granat 3:0.

ZAWODY BOKSERSKIE.

W niedzielę dnia 28 b. m. na boisku Skry rozegrano zawody bokserskie pomiędzy Skrą a Gwiazdą, które zakończyły się wynikiem remisowym 6:6. Wyniki techniczne są następujące:

W. musza Kopeć (S.) wygrał na punkty ze Skarbnikiem (G) w tej samej wadze Stanisławski (S) pokonał na punkty Zygmanta (G).

W. półciężka. Stecki (S) wygrał na punkty z Żytnikiem (G).

W. półśrednia. Futerman (G) pokonał na punkty Kuliga (S).

W. półciężka. Albert (G) wygrał na punkty z Osieckim (S).

Piłka nożna

CRACOVIA — RUCH 9:0. W Krakowie rozegrany został w niedzielę towarzyski mecz piłkarski pomiędzy Cracovią i Ruchem, zakończony niespodziewanym zwycięstwem Cracovji i w dodatku w nieprawdopodobnym stosunku 9:0 (2:0).

Drużyna Ruchu ma na swoje usprawiedliwienie zmęczenie po niedzielnym meczu ligowym z Wisłą, brak obu skrzydłowych, Wodara i Urbana oraz słabą formę bramkarza Kurka, który, po dłuższej przerwie, wystąpił pierwszy, a po przepuszczeniu sześciu bramek, został zmieniony.

Cracovia już w pierwszej połowie zawodów wykazała doskonałą formę, a po przerwie zagrała wspaniale, nie mając w ogóle słabych punktów i przeprowadzając swą akcję z niesłychaną precyzją.

Ruch grał słabo, a po stracie kilku łatwych do obrony bramek, załamał się zupełnie.

HAHOAH — Legia 2:2 (1:1). W niedzielę na stadionie Wojska Polskiego rozegrany został mecz polski pomiędzy wiedeńskim Hakoahem i warszawską Legią. Mecz zakończył się wynikiem remisowym 2:2 (1:1). Legia grała lepiej niż Warszawianka i prowadziła nawet 2:1. Legia grała jednak ostatnie pół godziny w dziesiątkę z powodu kontuzji Przedzieckiego II. Prowadzenie dla Hakoahu zdobył w 27 min. Erlich, następnie w 42 min. wyrównał Wypijewski, po przerwie w 14 min. zdobywa Martyna z karnego drugą bramkę, ale w 31 min. Meitner wyrównuje głową. Sędzia p. Bergtal. Widzów 2000.

Lekkoatletyka

WAJSÓWNA RZUCA DYSKIEM 46.55. W poniedziałek podczas święta sokolego w Aleksandrowie Wajsówna poprawiła swój rekord polski w rzucie dyskiem, osiągając 46.55. Wajsówna miała 4 rzuty ponad 45 mtr., a z tych dwa ponad 46 mtr. Rekord nie będzie mógł jednak być oficjalnie uznany, ponieważ brakowało egzaminowanej komisji sądziwskiej.

NOWY REKORD ŚWIATOWY W DZIESIĘCIOBOJU. Jak donoszą z Ameryki, amerykański lekkoatleta Morris poprawił rekord światowy w dziesięcioboju o 56 pkt. (dawny rekord należał do Niemca Sieverta), osiągając 7880 pkt.

Kolarstwo

MATCZAK (WTC) WYGRYWA SZOSOWY WYŚCIG KOLARSKI W RADOMIU. W Radomiu rozegrany został szosowy wyścig kolarski na trasie 100 km. przy udziale 23 zawodników z Radomiu, Ostrowca, Lublina i Piotrkowa. Pierwsze miejsce zajął Matczak (Warszawskie T. C.) w czasie 3:08:32 przed St. Kłocem i Piotrkowcem 3:08:47 i sowicem (Broń Radom) 3:08:47. Matyga, również zawodnik WTC (Igo), przeto puhar wędrowny na własność zdobyło Warszawskie Tow. Cyklistów.

PIYWANIE

ZAKOŃCZENIE PIYWACKICH MISTRZOSTW WARSZAWY. Na zakończenie piywakich mistrzostw Warszawy rozegrano w niedzielę w parku Paderewskiego Bieg 1500 mtr. Bieg ten wygrał Szałbman I (Legja) 23:08.4 przed Zubowiczem (Legja) i Krotowiczem (AZS). Bieg dla II-iej klasy wygrał Wadziński (Zagiew) 26:54.4, a bieg dla II klasy wygrał Lebedz-muk (AZS) w czasie 29:53.

Na zakończenie rozegrano mecz watripolowy dwóch drużyn kombinowanych.

W mistrzostwach pierwsze miejsce w ogólnej klasyfikacji zdobył AZS 670 p. przed Legją 360 p., Delfinem 300, ZASS-em 193, Zagwią 54 i Makabi 0 pkt.

RÓŻNE

IKP. ŁÓDŹ — MISTRZEM POLSKI W HAZENIE. Wyniki meczów niedzielnych były następujące: IKP — Czarni 17:0 (5:0), AZS — Warta 5:2 (2:1), IKP — Jagielonia 12:3 (8:0), Warta — Jagielonia 6:1 (4:1).

Wyrok w procesie o zajścia z bezrobotnymi w Inowrocławiu

Zakończenie przewodu sądowego. Mowa prokuratora. Mowa obrońcy: nędza i głód—to przyczyny zająć.—Ogłoszenie wyroku

Po dwudniowej przerwie proces o zajścia z bezrobotnymi w Inowrocławiu wznowiony został w piątek o godz. 9.23.

Przewodniczący sprawdza obecność oskarżonych i stwierdza nieobecność osk. Lewandowskiej; w tem miejscu przod. p. p. oświadcza, że zarządził doprowadzenie oskarżonej i otrzymuje odpowiedź przewodniczącego Sądu: „To było niepotrzebne”.

Zeznaje świadek tow. radny Kiebasiewicz:

ZEZNANIE TOW. RADNEGO KIEBASIEWICZA

Przew.: Pan jest sekretarzem klasowego związku robotników rolnych R. P.?

— Św.: Tak jest.

Przew.: A mieszkanie gdzie pan ma?

Św.: Rzeźniaka 10.

Przew.: Co tam u pan było za zebrań w sobotę 2 maja?

Św.: Właściwie żadnego zebrania nie było; dowiedziałem się tylko, że mieli być członkowie związku budowlanego.

Przew.: Co to jest za związek budowlany?

Św.: Jest to bratni związek klasowy, należący do Centralnej Komisji Związków Zawodowych w Warszawie.

Przew.: Czy tam był zarząd?

Św.: W danej chwili był komitet organizacyjny.

Przew.: Kto należał do kom. organizacyjnego?

Św.: Należał Mücke, Krzemianowski, Wróblewski, Czajkowski, Kotlarek.

Przew.: Kto zebrał się tam u pana 2 maja?

Św.: Byłem nieobecny, więc nie wiem.

Przew.: Lecz musiał panu ktoś zameldować, że będzie zebranie?

Św.: Przy biurze jest moje prywatne mieszkanie; była przy tem moja siostra. Związek budowlany istniał przedtem, lecz z niewiadomych mi bliżej przyczyn zaprzestął czynności. Ponieważ posiadał urządzenie biurowe, pozwiliłem, a właściwie związek rolny udzielił zgody na wstawienie tego urządzenia do swego lokalu.

Ponieważ postanowiono powołać do życia związek budowlany, użyliśmy im gościny w lokalu związku rolnego, przychodzili więc i podczas mojej nieobecności, gdyż kiedy mnie nie było, to była siostra moja. Wówczas mnie nie było w domu i siostra otworzyła biuro.

Przew.: Czy Mücke znał pan i jak dawno?

Św.: Dwa miesiące.

Przew.: Czy Mücke był u pana często?

Św.: Nie.

Przew.: Kiedy go pan poznał?

Św.: Na krótko przed 1 maja.

Przew.: Kiedy pan się spotkał z Mückem po 1 maja?

Św.: 4 maja.

Przew.: Co pan robił 4-go maja?

Św.: Od rana byłem w biurze.

Przew.: Kto tam do pana przyszedł?

Św.: Był Krzemianowski, radny Na wrot, Czajkowski, Kotlarek, Mücke, Wróblewski.

Przew.: O której godzinie byli?

Św.: Napewno po 11.

Przew.: Po co oni przyszedli i co opowiadali?

Św.: Mówili mi, że p. prezydent Jankowski nie uwzględnił ich postulatów.

Przew.: Pan czytał to pismo, na którym były wypisane postulaty?

Św.: Tak jest.

Przew.: Kto to skonstruował?

Św.: Nie wiem.

Przew.: Kto panu o tem mówił?

Św.: Sam Krzemianowski.

Przew.: Pan stwierdza, że Mücke 4 maja był u pana?

Św.: Był.

Przew.: Jak długo tam był u pana?

Św.: Trwało to z 15 minut.

Przew.: Poco oni właściwie do pana przyszedli i co pan miał do załatwienia?

Św.: Miałem udać się do prezydenta miasta, żeby przeprowadzić, jako radny miejski, postulaty bezrobotnych.

Przew.: Po 15 minutach wyszliście?

Św.: Tak.

Przew.: Kto szedł?

Św.: Mücke, Nawrot, Kotlarek, Wróblewski, Czajkowski, Krzemianowski.

Przew.: Dokąd szliście?

Św.: Do magistratu, do prezydenta Jankowskiego.

Przew.: Jaką drogą szliście i coście widzieli?

Św.: Szliśmy Rzeźniczą, Kościuszką, Kilińskiego. Gdy byliśmy na połowie Kilińskiego, spostrzegliśmy biegnących od rynku; widzieliśmy, że handlujący na rynku zostali przez kogoś spłoszeni i biegli. Posłaliśmy koło cukierni „Promień”.

Przew.: Tam przepuszczono was?

Św.: Tak.

Przew.: Czy Mücke też szedł?

Św.: Tak jest.

Przew.: A kto poszedł z delegacją?

Św.: Ja, radny Nawrot, Kotlarek i Mücke, a Czajkowski i inni pozostali.

Przew.: Jak długo szliście do magistratu?

Św.: Jakies 5 minut.

Przew.: Czy zaraz zostaliście przyjęci?

Św.: Nie, gdyż magistrat był zamknięty.

Przew.: Czy czekaliście tam?

Św.: Wobec tego, że magistrat był zamknięty, udałem się na post. pol. gdzie zastałem post. p. p. Grzelaka i stamtąd połączyłem się telefonicznie z zarządem miasta.

Telefon odebrał jakiś urzędnik i oświadczył, że zaraz zawiadomi pana prezydenta.

Następnie czekaliśmy. W tym czasie wszedł jakiś policjant i manipulował browniנגiem. Widząc, że coś jest nie w porządku zszedłem na dół i tam spotkałem asp. pp. Jedleckiego.

Przew.: Czy asp. Jedlecki też widział Mücke?

Św.: Tak, przypuszczam, że widział.

Przew.: I co było dalej?

Św.: Następnie przyszedł asesor Maurer i udaliśmy się do prezydenta.

Przew.: O której godzinie to było?

Św.: Nie wcześniej, jak o 13 i pół.

Przew.: Długo byliście u prezydenta?

Św.: Zegarka nie miałem, leżała to jakieś 2 godziny.

Na tem zakończono badania świadka tow. Kiebasiewicza.

ZEZNANIA BIEGLYCH.

Skości przewodniczący wyzywa biegłych, dr. Wasilewską i dr. Bydałkę, których za zgodą prokuratora, oraz obrońcy, niezaprzysiężono, i prosi dr. Wasilewską o oświadczenie się w sprawie stanu zdrowia i poczytalności umysłowej oskarż. Rychłowskiego i Dąbrowskiego.

Św. dr. Wasilewska orzekła, że u osk. Rychłowskiego stwierdziła, w znacznym stopniu „psychopatję”; u Dąbrowskiego ograniczenie rozwoju umysłowego; ponadto u Dąbrowskiego niedorozwinięcie uczuć moralnych.

Oświadczenie dr. Bydałki było analogiczne.

MOWA PROKURATORA.

Prokurator w przemówieniu, które trwało 45 minut, scharakteryzował wyniki śledztwa i stwierdził, że jakkolwiek w stosunku do paru oskarżonych można zmienić kwalifikację czynu, to jednak

wszyscy są winni, co zostało stwierdzone i dowiedzione zeznaniami świadków.

Prokurator w całej rozciągłości podtrzymuje uzasadnienie wyroku.

Dalej oświadcza, że o ile chodzi o wymiar kary, nie może pominać kwestji bezrobocia.

„My wszyscy — mówi — rozumiemy ich ciężką dolę, jednak ostatnio sentyment ten został pokopany.

Tam mogło dojść do gorszych wybryków, tam mogło na Królowej Jadwigi dojść do trupów. Jeżeli mamy komu podziękować, że się bez tego obeszło, to szeregowym policji i ich dowódcom; żaden zarzut n'e mógłby ich spotkać, gdyby użyli broni (!!), gdyż byli atakowani, a byli w mniejszości.

Niezrozumiała jest dla mnie kwestja odrobku.

Oni nie chcą odpracować zasiłków; nie chcą oddać w formie świadczeń tego, co otrzymali od zarządu miasta.

Bezrobotni porzucają pracę, nie chcą tych dwóch dni odrobić; oni chcą po ulicach waleśać się i mury podpieać (!!!). Świadczy to o wielkim zdemoralizowaniu tej masy bezrobotnych.

Wyrok powinien wzbudzić w masach to, żeby więcej do tego nie doszło. Wnoszę o przykłądne ukaranie winnych.

Mowę swoją prokurator kończy słowami:

„Wiele serca dla bezrobotnych, wysoka kara dla awanturników”.

Po przerwie przewodniczący udziela głosu obrońcy.

MOWA OBROŃCY.

Adwokat dr. Müller - Czarnek w przemówieniu swem stara się wskazać przyczyny zająć.

Znacza, że czyn ten wynikł z różnych przyczyn, a przede wszystkim z nędzy i bezrobocia.

Gdyby ta sprawa znalazła się przed Sądem przysięgłych, to wszyscy oskarżeni byłiby niewinni.

W tym momencie zemdlł oskarż. Rychłowski, którego wyniesiono z sali rozpraw, a znajdująca się doktór Wasilewska pospieszyła mu z pomocą.

Przewodniczący zarządza chwilową przerwę, poczem przemawia dalej obrońca:

Jeszcze w roku 1930 ówczesny minister Skarbu Matuszewski mówił, że zbliża się okres chudy, jak i wszędzie. Bezrobocie zaczęło gwałtownie wzrastać — ten stan trwa dotąd. Są jednak państwa, gdzie bezrobocie zmalało i sytuacja poprawia się; u nas nie.

Ze można niedolę bezrobocia złagodzić — to pewne.

Z rozmów czy to z panem prezydentem miasta Jankowskim, czy to z p. komendantem policji, wynioskowałem, że jedna połowa ludności w Inowrocławiu rzucana jest drugiej połowie ludności do wyżywienia; to jest zbyt ciężko, a budżet miasta jest zmniejszony — tak, że niejednokrotnie zarząd

pragnie tylko jednego, a mianowicie: aby ludzie przeliczytowali się o zdobycie jej dla siebie.

O, mam swoje powody — rzekł Monty. — Ale to długa historia. Czy nie będzie pan miał nic przeciwko temu, jeżeli poprzestaniemy poprostu na tem, że są kółka wewnątrz kół?

Jak się panu podoba.

Sprawa przedstawia się tak, że pewne indywidual, którego nie wymienię, poprosił mnie, abym zdobył ten rekopis — z przyczyn, w które nie potrzebuję wnikać... no, i tak to się przedstawia.

Rozumiem — rzekł Pilbeam, zadowolony, że sytuacja wygląda zupełnie tak, jak przypuszczał.

Monty pośpieszył z dalszemi zwierzeniami.

Ano więc tak... Teraz dochodzimy do sedna rzeczy. Przekonałem się właśnie, że człowiekiem, który to ma, jest...

Beach — rzekł Pilbeam.

Monty był zdumiony.

Pan o tem wiedział?

Naturalnie.

Ale jakim cudem?

Tak... poprostu — rzekł Pilbeam niedbale, jak ktoś, kto ma swoje metody.

Monty przekonany już był teraz, że zwrócił się do właściwej osoby. Ten człowiek był czarodziejem. Powiedział „Beach”. Właśnie tak... Można było przypuścić, że czyta w myślach.

— Tak, tu jest sedno rzeczy — ciągnął Monty, gdy przestał się dziwić. — W tem leży trudność. Beach to ma i uczepił się tego jak makolągwa. Nie da mi tknąć. Na tem polega problem — tak ja go rozumiem. Nie ma pan nic przeciwko temu, że przedstawię problem tak, jak ja go rozumiem?

Pilbeam skinął grzecznie ręką.

Ano więc problem — tak, jak ja go rozumiem — polega na tem: w jaki sposób wydstać to od tego draba?

Rozumie się.

Tu jest, możnaby powiedzieć, sedno rzeczy

Rozumie się.

Czy ma pan jakiś pomysł?

O tak...

A więc?

Tak... poprostu... — rzekł Pilbeam, nieco szty dno.

Monty zaczął się z zapalem usprawiedliwiać.

Rozumiem, rozumiem — rzekł. — Naturalnie nie chce pan ujawnić tego przedwcześnie. Nie powinienem był pytać. Przykro mi. Ale, czy mogę zostawić tę sprawę w pańskich rękach, z pełnem zaufaniem — jak się to mówi?

Najzupełniej.

Może on to panu pożyczyc do przeczytania

(d. c.)

P. C. WODEHOUSE.

Burzliwa pogoda

Z upoważnienia autora przełożyła B. Kopelówna

Pilbeam przez chwilę milczał. Nie wiedział, że miał rywala i nie był zbyt zadowolony, usłyszawszy o tem.

— Myśli pan, że jestem głupim osłem?

— Bynajmniej — rzekł Pilbeam, odzyskując równowagę. — Niewątpliwie ma pan swoje powody?

Przyszło mu właśnie do głowy, że to co usłyszał, nie jest w gruncie rzeczy kłopotliwą wiadomością, ale czemś bardzo radosnem. Przypuszczał mylnie, że do Monty'ego, mającego niewątpliwie wielu wysoko postawionych przyjaciół, zwrócił się któryś z nich z prośbą, aby skorzystał ze swej bytności na zamku i zniszczył książkę. Anglja — jak Pilbeam wiedział — oprócz sir Gregory'ego Parsloe, pełna była jeszcze innych ludzi, pragnących zniszczenia tych „Wspomnień”.

Teraz sytuacja zaczęła przedstawiać się bardzo pomyślnie dla Percy'ego Pilbeama. Musi tylko zdobyć rekopis, a znajdzie się w rozkosznej pozycji człowieka, mającego dwa rynki do sprzedaży. Współzawodnictwo jest duszą handlu. Gdy człowiek interesu znajdzie się w posiadaniu jakiejś cennej rzeczy,

pragnie tylko jednego, a mianowicie: aby ludzie przeliczytowali się o zdobycie jej dla siebie.

O, mam swoje powody — rzekł Monty. — Ale to długa historia. Czy nie będzie pan miał nic przeciwko temu, jeżeli poprzestaniemy poprostu na tem, że są kółka wewnątrz kół?

Jak się panu podoba.

Sprawa przedstawia się tak, że pewne indywidual, którego nie wymienię, poprosił mnie, abym zdobył ten rekopis — z przyczyn, w które nie potrzebuję wnikać... no, i tak to się przedstawia.

Rozumiem — rzekł Pilbeam, zadowolony, że sytuacja wygląda zupełnie tak, jak przypuszczał.

Monty pośpieszył z dalszemi zwierzeniami.

Ano więc tak... Teraz dochodzimy do sedna rzeczy. Przekonałem się właśnie, że człowiekiem, który to ma, jest...

Beach — rzekł Pilbeam.

Monty był zdumiony.

Pan o tem wiedział?

Naturalnie.

Ale jakim cudem?

Tak... poprostu — rzekł Pilbeam niedbale, jak ktoś, kto ma swoje metody.

Monty przekonany już był teraz, że zwrócił się do właściwej osoby. Ten człowiek był czarodziejem. Powiedział „Beach”. Właśnie tak... Można było przypuścić, że czyta w myślach.

— Tak, tu jest sedno rzeczy — ciągnął Monty, gdy przestał się dziwić. — W tem leży trudność. Beach to ma i uczepił się tego jak makolągwa. Nie da mi tknąć. Na tem polega problem — tak ja go rozumiem. Nie ma pan nic przeciwko temu, że przedstawię problem tak, jak ja go rozumiem?

Pilbeam skinął grzecznie ręką.

Ano więc problem — tak, jak ja go rozumiem — polega na tem: w jaki sposób wydstać to od tego draba?

Rozumie się.

Tu jest, możnaby powiedzieć, sedno rzeczy

Rozumie się.

Czy ma pan jakiś pomysł?

O tak...

A więc?

Tak... poprostu... — rzekł Pilbeam, nieco szty dno.

Monty zaczął się z zapalem usprawiedliwiać.

Rozumiem, rozumiem — rzekł. — Naturalnie nie chce pan ujawnić tego przedwcześnie. Nie powinienem był pytać. Przykro mi. Ale, czy mogę zostawić tę sprawę w pańskich rękach, z pełnem zaufaniem — jak się to mówi?

Najzupełniej.

Może on to panu pożyczyc do przeczytania

(d. c.)

Wiadomości z całej Polski

NA TLE NIEPOROZUMIEŃ RODZINNYCH.

We wsi Kłodno, w pow. Brzozowskim, onegdaj wynikła kłótnia na tle nieporozumień rodzinnych pomiędzy szwagrami: Józefem Czerkiesem a Stanisławem Pieńką, miejscowymi gospodarzami. Pieńko w czasie kłótni zadał widłami szwagrowi cios w samo serce. Czerkies na miejscu zmarł. Sprawcę zabójstwa aresztowano.

PORZUCONE ZWŁOKI NOWORODKA.

Na polach gromady Rakszawa (pow. Łańcutki) znaleziono zwłoki noworodka pici męskiej. Jako podejrzaną o dokonanie tej zbrodni przytrzymał Annę Nowak z Biedaczowa, która w czasie przesłuchiwań na policji symulowała obłąkanie. Śledztwo trwa.

KATASTROFA AUTOMOBILOWA.

Za rogatką gródecką we Lwowie wydarzyła się w poniedziałek katastrofa samochodowa. Auto prywatne, prowadzone przez pewnego oficera, wjechało z niewiadomego powodu na elektryczny słup żelazny. Wskutek zderzenia nastąpił wybuch benzyny w rezerwuarze a rozbite auto stanęło w płomieniach. Kontuzjowani pasażerowie p. Adlersbergerowa, inż. Nowicki i prowadzący auto oficer, zdołali wyskoczyć z płonącego auta i przy pomocy przechodniów pożar ugasił.

BURZE GRADOWE I PIORUNY.

Nad gromadą Książę i Zalużce w pow. Śniatynskim przeszła gwałtowna burza gradowa, która zniszczyła 30 procent pól. Naza-

Dbasz o zdrowie. Nie pozwól, aby dawano Ci inne. Żądamy tylko PREZERWATYWY

5) Czesław Szulc na 10 mies. więzienia, 6) Edm. Ryczkowski na 7 mies. więzienia, 7) Jan Kępski na 7 mies. więzienia, 8) Jadwiga Majewska na 2 mies. aresztu, 9) Leon Jasiak na 7 mies. więzienia, 10) M. Dąbrowski na 2 mies. aresztu, z zawieszeniem na 2 lata, 11) Jan Winnicki na 8 mies. więzienia, z zawieszeniem na 5 lat, 12) Wł. Rychłowski na 3 mies. aresztu, z zawieszeniem na 3 lata, 13) Józefa Lewandowska na 6 miesięcy więzienia, z zawieszeniem na 4 lata, 14) Leokadja Wojtasik na 3 tygodnie aresztu, z zawieszeniem na 2 lata, 15) Wł. Zagórski na 2 mies. aresztu, z zawieszeniem na 3 lata.

Osk. Dąbrowskiego Sąd polecił natychmiast zwolnić z aresztu. Wszystkim, tymczasowo aresztowanym, areszt śledczy zaliczono na poczet kary. Apelacji tak prokurator, jak i skazani chwilowo nie zapowiedzieli.

(ab)

jutrz przeszła burza z piorunami nad Albinówką. Piorun uderzył w pasącą owce 13-to letnią Annę Ty moficzuk, która została śmiertelnie porażona.

SAMOBÓJSTWO.

Na ul. Pasiecznej we Lwowie popełnione zostało wstrząsające samobójstwo. Zamieszkała tam jako sublokalka zredukowana nauczycielka, Zofia Tuziówna, odebrała sobie życie przez powieszenie się na kłamec okiennej. Przyczyną desperackiego kroku była prawdopodobnie depresja z powodu utraty posady.

ROWERZYSTA WPADŁ NA ŚCIANĘ I PONIÓSŁ ŚMIERĆ.

Do Zarszyna w pow. Brzozowskim przybył z Łodzi na rowerze Józef Schwimer. Przejeżdżając ulicą Piastową, nie zdołał zahamować na zakręcie roweru i w pełnym pędzie wpadł na ścianę domu. Skutkiem tego wypadku doznał złamania podstawy czaszki i wstrząsu mózgu. Schwimer, odwieziony do szpitala, w drodze zmarł.

PIORUN PORAZIŁ PASTUCHÓW I OWCE.

Na pastwisku gminy Łowianka, w pow. leskim, w czasie burzy uderzył piorun w sosnę, pod którą schronili się czterech pastuchów i kilkanaście owiec. Wszyscy chłopcy zostali kontuzjowani, a kilka owiec zabitych.

Drukarnia Sp. Nakł.-Wydawniczej „Robotnik”, Warszawa, Warszawa